

ការសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា

កែវិភាគសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា

ខែកញ្ញា គេសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា

ការសង្ឃឹមការសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា

ត្រាំន មា មានអាយុថែរឆ្នាំ កែវិភាគនៅក្នុងឆ្នាំបច្ចុប្បន្ន

។ការសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា មានស្រុកកំណើននៅក្នុង
ស្រុកកំណើនមាស ខេត្តកំពង់ចាម។ ត្រាំន មា ជាក្រោយបានរៀបការតាមដូរដោយ
បានក្នុងនានាក់ស្តី ប្រសិទ្ធភាពកំពង់ចាម។ ត្រាំន មា ជាមួយស្រុកស្តី ដែលបានរៀបការ
ដោយក្រោយបាន ដ្ឋាបជាមក្រឺតាមបាន ហើយបុរិមាណ ដើម្បីបង្កើតពិភាក្សានីងជីវិត។

កែវិភាគសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា

ខែកញ្ញា!

កែវិភាគសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា ត្រូវបានស្រុកដោយនៅក្នុងត្រាំន មា?

ខែកញ្ញា! បានស្រុកដោយនៅក្នុងត្រាំន មា?

កែវិភាគសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា ត្រូវបានស្រុកដោយនៅក្នុងត្រាំន មា?
នៅក្នុងឆ្នាំបច្ចុប្បន្ន ព.ស ២៥៦៨ ខែកញ្ញា កែវិភាគ ត្រូវនិងថ្លែច័ន្ទ ពេលការ
អីនៅឆ្នាំបច្ចុប្បន្នដែលនាមត្រូវបានសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា? អី?

ខែកញ្ញា... នាមត្រូវបានសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា!

កែវិភាគសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា ត្រូវបានសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា?

ខែកញ្ញា! ត្រូវបានសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា?

កែវិភាគសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា ត្រូវបានសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា?

ខែកញ្ញា!

កែវិភាគសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា

ហើយបុរិមាណ ដើម្បីបង្កើតពិភាក្សានីងជីវិត។

កែវិភាគសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា ត្រូវបានសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា?

ខែកញ្ញា! ត្រូវបានសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា?

កែវិភាគសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា ត្រូវបានសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា?

ខែកញ្ញា!

កែវិភាគសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា

ហើយបុរិមាណ ដើម្បីបង្កើតពិភាក្សានីងជីវិត។
ខែកញ្ញា! ត្រូវបានសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា?

ខែកញ្ញា! ត្រូវបានសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា?

កែវិភាគសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា

ហើយបុរិមាណ ដើម្បីបង្កើតពិភាក្សានីងជីវិត។

កែវិភាគសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា ត្រូវបានសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា?

ខែកញ្ញា!

កែវិភាគសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា

ហើយបុរិមាណ ដើម្បីបង្កើតពិភាក្សានីងជីវិត។

កែវិភាគសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា ត្រូវបានសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា?

ខែកញ្ញា!

កែវិភាគសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា ត្រូវបានសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា?

ខែកញ្ញា?

កែវិភាគសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា!

ខែកញ្ញា!

កែវិភាគសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា ត្រូវបានសម្ងាត់បស់ត្រាំន មា?

៩៖ ៥៧!
កេ: ធម្មចាស
ខោ: ថាសបានបុគ្គល់ទៅមិល!
កេ: ថាសទីកន្លែងកំណើតរបស់ទ្វាជានកើតឡើងក្នុងភ្នំស្រុកខេត្តណា?
ខោ: កើតឡើងក្នុងស្រុកការងារ!
កេ: ស្រុកការងារសហព័ន្ធបានហេតាក្នុងអីទេ?
ខោ: ក្នុងវិញ្ញាគេដានហេតិ...អី...អន្តែងសនិញ្ញា
កេ: ថាស!
ខោ: ក្នុងអន្តែងស!
កេ: យុំអន្តែងស?
ខោ: យុំអន្តែងបាន! ក្នុង!
កេ: អូ ក្នុងអន្តែងសនិញ្ញា
ខោ: យុំអន្តែងបាន!
កេ: ថាស
ខោ: ស្រុកការងារ ហើយនៅក្នុងខេត្តកំពង់ចាម។
កេ: ថាស
ខោ: បួនហើយនេះទីនាយកស្រុកកំណើត។
កេ: ថាសបើងមកដល់ពេលនាមត្រកូលរបស់ខ្លួនត្រូវត្រូវកើតឡើងនៅម៉ោង?
ខោ: បាន!
កេ: ចិនខេត្តក្នុងភាគតំបន់ឃីឃី?
ខោ: ជាប់សម្រាប់ម៉ោងឃីឃីៗ ថាមពេល ចេន!
កេ: តាមពេលបួនឃីឃី?
ខោ: បាន!
កេ: សញ្ញាដឹក តាមពេលរែល?
ខោ: ស្អាប់កំងពីពេលនៅក្នុងឆ្នាំពីនិង!
កេ: តាមពេលស្អាប់មេដីសារពិច្ចូលហេតុវី?ខោ: មូលហេតុដោយសារតែគាត់បានហើម! បានហើយដំនានៗ...
កេ: ថាសបើងកាលនុងគីឡូក្នុងស្រុក កើតសង្គមហ៌?
ខោ: នុងហើយ!
កេ: ថាសហ៌!
ខោ: បាន!
កេ: ចុះហើយសារតែអត់អីគិតិសារ?
ខោ: បានសិតិបបរនុងកាលនៅក្នុងដំនានៗនុង!។
កេ: អូ!...
ខោ: ហើមឱ្យ!
កេ: ចិនបានស្អាប់នៅពេលចិនពេលថ្មីព្រឹកដែលគេបានអោយសិបាយ។
ខោ: ហើម!
កេ: ហើយចិនគេបានទីបែនកំណើតបានដោយសិបាយ។
កេ: គេបួនចោរនៅក្នុងប៉ុន្មានថ្មីចិនគេបានបានដូចជាមានពិធីសប្ត់លោកបាននៅក្នុងហើយ?
ខោ: បាន!
កេ: ទីក្រោង
ខោ: ដាច់តែម្ចាស់! ដល់ពេលតែមាក់នៅពេលព្រឹកបីឃីងគេបានអោយបាយ។

ក៏ អូ!
ខោ ហើយគាត់បានស្សាប់នៅពេលព្រឹកនុងតែម្លេង។
ក៏ ថីងារាស!
គាលដែលគាត់បានស្សាប់នូងគឺនៅពេលអាយុប៉ុន្មានដែលបាននៅថ្ងៃដែរប្រាំទេ?
ខោ ចាប់បស់ខ្លះហេស?
ក៏ បាស!
ខោ បានគ្រួចបាត់ឡើតហើយ!
ក៏ បាស!
ខោ អាយុបស់គាត់នូងម៉ា...
ក៏ រួចចិងកាលដែលគាត់នៅពេលគាលពីដើម
គឺបានសិក្សាបានព្រឹកម្លាក់ទីប៉ុន្មានដោរ?
ខោ គាត់អើ! ចាប់បស់ខ្លះកាលនូងគឺគារសិក្សាបស់គាត់បានខ្លួនដែរណា!
ក៏ បាស
ខោ ប្រាង៖អីគាត់មានតែង ជាក្នុងតែង ម្នាយតែង
បាន! មិនបានសិក្សាបានទាបនោះទេ
គឺវិញយចាត់បាត់បានសិក្សាបានខ្លួនដែរតែម្លេងទៅណា។
ក៏ បាស!

ខោ បាន! ប្រាង៖អីក្នុងទូរបាប់នោះដើម្បី មិនបានអាយក្នុងលួងនោះទេ។
ក៏ អូបីងគឺគាត់ស្វាត់អី?
ខោ ស្វាត់ខ្លួនរបស់យើង!
ក៏ បាស! គាត់បានការនូង! គឺបានគាន់គេសន្យាដែលយើងនេះរាល់តែថ្ងៃ។
ក៏ ព្រះពុទ្ធប័ណ្ណី?
ខោ បាន!
ក៏ បានបីងទីកន្លែងកំណើនរបស់គាត់បានគឺគណា នៅក្នុងភូមិយុំស្រកខេត្ត?
ខោ គាត់គឺនៅឯណាងលើឯណាងនោះគឺនៅឯណាងពង្រីក។
ក៏ អូនៅឯណាងពង្រីក!
ខោ នៅតែង! នៅអី... ក្នុមពង្រីក! យុំស្វាយគាប់ន (គាត់អត់ស្សរច្បាស់លោកៗយុំ)
បីងងាក់ចំណែកទៅ។
ក៏ បាស!
ខោ ក្នុមពង្រីក យុំស្វាយគាប់ន ស្រុកគងមាស ខេត្តកំពង់ចាមដូចត្រូវ។
ក៏ បាន! អូបីងគាត់គឺបង្ហូនរបស់គាត់មានក្នុងទោល់តែម្លាក់ជាងនោះទេ?
ខោ បានគឺមានអាយុងនិងមានក្នុងទេ!។
ក៏ បាស!
ខោ បាន!
ក៏ ថីងារាសដោយសារគាត់អាយុនោះគឺគាត់នេះដោរ
គាត់បានបែកពីបូជាបានយុរហ៊ុយដោរបុរីយ៉ាងប៉ែប៉ែកឱ្យនានាបានដីងអំពី
ប្រិតុបស់អាយុយ?
ខោ ពេលដែលម្នាយរបស់ខ្លះនូង
ពេលអើ... គាត់បានដឹងប្រពន្ធអាយុដែលយុរហ៊ុយដោរបុរីយ៉ាងគឺពេលនូងម្នាយរបស់ខ្លះហើយនិ
ងបុរាបស់ខ្លះនូងគឺគាត់បាននៅរំលែកនោះទេណា។
ក៏ បាស!
ខោ បានយោះពេលប្រហែលជាម្លាង អើ!
ប្រហែលជាទំនើងហើយបានជាគាត់ខ្លួច!
ពេលនូងគឺខ្លួចនេះកំបានគ្រួចភាពជាបន្ថែមនេះដែរណា។
ក៏ បាស!

ន: ចិងមិនបានដឹងថាម៉ែងទេ
ក: ចិងកាលនូវគាត់បានបែកត្បាហើយនៃអត្ថបុរីគាត់បានលើស្សាប់?
ន: ម្នាយបែស់ខ្ញុំហេស?
ក: បានគាត់ស្សាប់យ៉ាងម៉ែង?
ន: អត់!
ក: ចិង!
ន: អត់មានបែកនោះទេ!
ក: ចិង
ន: ក្រឡានតែចាត់បែកនៅកាលដែងអើ! នៅពេលដំនានប៉ុលពាណិជ្ជកម្ម។
ក: បាន
ន: នេះគឺបានបែកម៉ែន អារេះគេបានបង្កើមតែមាន អាយុនៅជាមួយនុងណាម។
ក: បាន!
ន: គេបានប៉ែបែក!
ក: គេបានប៉ែបែក!
ន: បាន! កាលនៅក្នុងដំនានដឹងគឺអី អ្នចម្រោមវិយកណ្តាលសង្គមជាមុន
អីអូកកុមារងូចឆ្លាតកាលនូវដឹងគឺនៅក្បែរដុំកុមារ។
ក: បាន
ន: ដល់ពេលនៅក្នុងកុមារចិងគេបានអាយុនៅក្នុងខាងក្រោមពុកកុមារចិងនៅ
ណា
វិយកណ្តាលនូងបានចូលនៅក្នុងវិយកណ្តាលនោះកំបានចូលនៅក្នុងវិយកណ្តាល
នោះទៅ ។
ក: បាន
ន: ហើយដល់ពេលបានប៉ែប៉ែកនៅក្នុងគឺតាត់បានធ្វើឱ្យខាងអើ!
ប្រជានក្រុមមិនគេត្រូវដី! នេស!
ក: បាន
ន: អី! ត្រូវការបែក អ្នកដែលធ្វើការខាងក្រោមបានអីនេស នៅកាមពេសហិង្សា។
ក: បាន
ន: បាន! អត់មានបានមករស់នៅជាមួយនឹងអ្នកយុបស់ខ្ញុំនោះទេ។
ក: បាន
ន: តាត់នៅតែក្រោមហើយម្នាយបែស់ខ្ញុំតាត់បាននៅតែក្នុងភ្នំ
ក: បាន
ន: អើ នេះហិង្សាតីជាលក្ខណៈបែកត្បាហើយ។
ក: បាន
ន: ចិងនេះបាននៅមេដឹងខ្លួនហើយមត់មាននៅដីរឿងត្បាទេនោះទេ។
ក: បាន ចិងអ្នកយុបស់ត្រា តាត់នាមត្រក្បាលរបស់តាត់តើមានឈ្មោះអ្នី?
ន: នាមត្រក្បាល
ម្នាយម៉ែរបស់ខ្ញុំមានឈ្មោះអី...អីគឺបានដាក់តែត្រូវទៅតែម្នាយទេ (តាត់អត់ស្សរច្បាស់
ឈ្មោះនាមត្រក្បាលរបស់ម្នាយតាត់) ឈ្មោះថា សិ! បេសទៅ ។
ក: សិ?
ន: បាន! សិ សិន។
ក: សិ សិន?
ន: បាន!
ក: បាន តែមកដល់ពេលត្រូវនេះតាត់នៅសំដែរ?
ន: ឱពុកម្នាយរបស់ខ្ញុំហេស?
ក: អត់នោះទេ ម្នាយណា?បាន!
ន: បាន តាត់នៅសំគើ!

កេវិងហាំ?

ខេវបាននៅ!

កេវិងគាត់ចាំឆ្នាំរបស់គាត់ដោរ?

ខេវមាយរបស់ខ្លឹមគាត់អី...មកដល់ពេលគឡូវនេហកី
បើសនិងជាមុននោះគឺបានខុសត្រូវគេបន្ថីចនោះទេ
គិតជាបានខុសត្រូវគោរឆ្នាំបុរីបានឯម្ធានឯម្ធានអើវិងណាមេ

កេវិងបាន

ខេវម៉ែរបស់ខ្លឹមគាត់បានពួងចាងហើយ។

កេវិងគាត់បានអាយុពួងចាងហើយណា?

ខេវ! គោចយើងបានមាក់មោយគាត់ពាល់ទេ។

កេវិងបាន

គាត់និងគឺមាយុរហាក់ពងគោចយើងឆ្នាំរបស់គាត់នោះទេណាមេ

កេវិងគាត់អី...សញ្ញាកិ?

ខេវ! ខ្សោយ!

កេវិងបានការណែនាំសាសនា?

ខេវ! ខ្សោយ!

កេវិងបានដលរដ្ឋទេអី និកនៅឯងកំណើនរបស់គាត់?

ខេវអី ក្បាហិអន្តែងសទិ៍នុង!

កេវិងបាន

ខ្លឹមអន្តែងសទិ៍ (គាត់និយាយខាងលើប្រព័ន្ធដែលបានបង្ហាញ)

កេវិងបាន

ខេវ! បាន!

កេវិងបាន

គាត់មានដែរបាននិយាយអំពីដីរៈប្រិតុរបស់គាត់ដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិរាប់
ម៉ែរនិងថ្វីពុក្រាណុងណា

គឺគាត់បានស្ថាក់គ្មានបុរីដែលបានបង្ហាញមានចាស់ខ្លួចចាត់
បាននាំមកដឹងអី អីមានការធ្លាក់អីអោយើងទៅណា?

ខេវ! ខ្លឹមកាលនិងគឺខ្លឹមអភិមាណបានបានចាន់ទេ

ត្រូវអីនៅពេលកាលនិងបានបង្ហាញម៉ែរបស់ខ្លឹមគាត់បានលើងគ្នា!

ម៉ែរបស់ខ្លឹមនៅពេលនេះ ជាប់សំខ្លឹមនៅពេលនេះ។

កេវិងបានដឹងដោយសារតែមានមូលហេតុឲង!

ខេវបាននៅឆ្នាយពីគ្នា!

កេវិងបាននៅឆ្នាយពីគ្នា!

ខេវ! ខ្សោយ!

កេវិងបាន

ខេវ! ដល់ឲងបានក្បាហិអន្តែងជាមុននេះមកគឺគាត់អត់...

កេវិងគាត់អត់មានបានដែលឲងអីនិយាយទេ?

ខេវ! គាត់អត់មានបានដែលឲងអីនិយាយទេ

ម៉ោងកាលពីពេលដែលបានបង្ហាញម៉ែរបស់ឲងមកបុរីឲងគឺម៉ោងបានទៅយើងគ្នា

បានស្របព្យ័ត៌គ្នា នៅកន្លែងនេះនៅកន្លែងគាន់នោះអត់នោះទេ

អត់មានបាននិយាយប្រាប់ខ្លឹមនោះទេណាមេ

កេវិងបាន

ខេវ! ទាក់ទងកាលដល់ពេលសព្វថ្ងៃនេះបីនិង! បាន!

កេវិងគាត់អី អូចចាត់គាត់បានប្រកបមុខរបរអីដោរ?

ខេវ! ជាប់សំខ្លឹមនៅពេលគឺបានអីដោរ!

កេវ!

ខេត្តជាជារនោះ

កេវ

ខេត្តជាជារនោះពេលខាងមុខរបស់ខ្លួនបានកំណត់ពេល
ការបានលក់ខ្លួនពេលចាប់របស់ខ្លួន
ការដែរខាងរក្សាទីរបស់យើងនូវណាយ

កេវ

ខេត្តជាជារនោះមែនបានដែរនៅត្រូវការកំណត់ពេលអី
កេវ ដើម្បីបាននៅតាមការកំណត់ពេលអីទេ? តើតាមដឹង?

ខេត្តជាជារនោះទេ តើតាមដឹង?

ហើយខ្សោយបើសិនជាមានគេចង់បានការកំណត់របស់ខ្លួន
បានសិនជាចង់បានដែរខាងក្រោមនៃគេចង់បានការកំណត់របស់ខ្លួន
ការបានរាល់ទៅបាន!

កេវ ធិនការបានជាជារនោះជាន់ចាស!

ខេត្តជាជារនោះ អ្នកតែងបានស្ថាតណាស់ខ្លួនបាននូវនូវ
គេចង់បានលើនៅខាងក្រោមក្នុងបាន

ស្មើត្រូវការបានមកការកំណត់ជាមួយនឹងការកំណត់ដែរ។

កេវ!

ខេត្តជាជារនោះ សាសនាថាមនូវការបាននៅដែរខាងក្រោមការបាន

កេវ

ខេត្តជាជារនោះ សិនការបានការកំសម!

កេវ

ខេត្តជាជារនោះ ជាបស់ខ្លួន!

កេវ ធិនបង្ហីនខាងក្រោមបង្ហីនបង្ហីត?

ខេត្តជាជារនោះ បង្ហីនបង្ហីតិញមានពន្លាក់!

កេវ បានពន្លាក់ធិនបានផ្តល់ជាបង្ហីទៅយើងដ្ឋាប់កោទជង?

ខេត្តជាជារនោះ!

កេវ តាត់យើង?

ខេត្តជាជារនោះ មែន

កេវ ដាក់នាមត្រកូលអាយុជាគារបង្ហីន?

ខេត្តជាជារនោះ មែន

កេវ មែន

កេវ ហើយបង្ហីនបង្ហីពីឯធម្ម!

កេវ កោទប្រុសហេស? (បង្ហីនស្ថាតការកំណត់ថាយើង មែន មែន កោទប្រុស?)

ខេត្តជាជារនោះ កោទប្រុស!

កេវ

ខេត្តជាជារនោះ បង្ហីនកោទប្រុស!

កេវ បានកិច្ចិក?

ខេត្តជាជារនោះ ទៅកិច្ចិក!

កេវ មែនអី?

ខេត្តជាជារនោះ មែន

កេវ ត្រូវបានកិច្ចិក?

ខេត្តជាជារនោះ ជាក្នុងកិច្ចិក!

កេវ ក្នុងកិច្ចិក!

ខេត្តជាជារនោះ ដល់ពេលនិភ័ព្យកិច្ចិក!

កេវ

ខេត្តជាជារនោះ មែន

កេវ! មិន ហេន!
ខ្លួន! មិន ហេន!
បានស្រីឡើង!
អីដឹងពេលទីនេះគឺខ្លួន? មិន ចាត់
បានដល់ពេលទីនេះគឺ? មិន ចាត់
បាន! មិន ដល់ពេលទីនេះគឺ? មិន ចាត់
បានហេន?
បី!
បានស្រី!
ខ្លួន ជានុងគីបានអស់តែមួយជាក្នុងពេល
កេវ!
ខ្លួន! មានពន្លាក់តែមួយបង្ហាញរបស់ខ្លួន
បាន!
ខ្លួន! មានពន្លាក់តែមួយបង្ហាញរបស់ខ្លួន
កេវ...
ខ្លួន! ដើរូលសិលក់នៅ
បានកេវនៅក្នុងមកណាបាននៅជាមួយនឹងមិនក្នុងមានបង្ហាញនេះ
ដើរី:
ខ្លួន! មិន បានកេវ!
បី! បាននៅក្នុងជាន់នូងគីបានទូលនូងអី...
បានកេវនៅក្នុងគីបានលក់អី?
ខ្លួន! បានយកទៅលក់
បាន!
ខ្លួន! ការធ្វើដំណឹងគីបាន
បានពេលខ្សោយការទៅលក់នៅឯណ្ឌរ។
បានពេលខ្សោយការទៅនូងគីបានធ្វើដំណឹងនៅឯណ្ឌរ?
ខ្លួន! ការធ្វើដំណឹងគីបាន
ប្រហែលបុរាណគីន្ទូ?
ខ្លួន! ប្រហែលបុរាណពួកគីន្ទូ?
បាន! ដើរីការកេវ ដើរីការកេវបានព្រោះនៅក្នុងមានអីបើចិះ?
បានអាត់មានផ្លូវបានជំអីបើចិះ?
អាត់ទេ!
កេវ! កីផ្លូវលំក្នុបញ្ចប់
ខ្លួន! អាត់មានផ្លូវអីបានប្រឈមុកដើរីនោះទេ
គីដើរីនូងបានដើរីការកេវបានក្នុងបន្ទាយអីបើចិះ?
បានធ្វើការដើរីពេលនូងមានកំយឆ្នាបអាត់បើចិះ?
ខ្លួន! កំយនិយមាយចាមិនកំយយ៉ាងមេច!
បី!
ខ្លួន! បើសិនជាបានកាត់ព្រោះកាត់អូសបើចិះកំយណាម
បាន!
បានក្នុងបានកាត់ព្រោះក្នុងបានបុរាណនាក់?

ខោះ ដើរនៅកាលនុងគីបានតែ បង្ហូន តែម្នាយរបស់ខ្ញុំ
និងមានបង្ហូនរបស់ខ្ញុំនៅទេណាមេ

កៈ ចាស

ខោះ បាននៅក៏!

កៈ ចាស

ខោះ ដល់ពេលបាននៅក៏នុងគីបាននូវឯងជោរៅ

កៈ ចាស!

ខោះ ថីងក៏បានទូលមកបាន! ។

កៈ ហើម ថីងបានទៅដល់នៅកនៅឆេងចំការរបស់គោតែម្នាងថីង?

ខោះ បានទូនៅកនៅឆេងជោរៅ!

កៈ នៅថំការគោ!

ខោះ នៅថំការនុងតែម្នាង បាន! នៃបន្ទូនុងតែម្នាង។

កៈ ចាស

ខោះ

ខោះ ដល់ពេលយើងបានទៅដល់ថីងទៅអីម្នាស់គោបានមានយើងត្រូវយកបុញ្ញានបីងជីងណាមេ

កៈ ចាស

ខោះ ហើយដល់ថីងម្នាស់គោនុងបានភាគៗរោមយើងបានមែននឹងទៅ។

កៈ ចាស

ខោះ បាន! ហើយមានប្រើនមុខ មានខិតណា មានអាស្សីខ្សោប មានអាបួកគោ

មានស្សីគោនចាយ បាន! នៅកាលដំនាននុងណាមេ

កៈ ចាស

ខោះ ហើយបើសិនជាស្សីខ្សោបវិញ្ញុនៅកាលនុងគីជំរុញណាស់!

កៈ

ថីងកាលនុងគីត្រាមានបានថីងម៉ាគោបានប្រើជាតិដីកិចិមីអីនុងអត់មាននោះ ទេហេសទ្រា?

ខោះ អត់មាននោះទេ! គីមានតែដីរបស់យើងជម្នៀតានុង។

កៈ ជីងមុជាតិរបស់យើងដែលគោបានយកមកមាត្រក៏នៅឆ្នាំបង្គន់នុង។

កៈ ចាស!

ខោះ បាន! អត់មានអាណិស្សីធម្មចាត់ឡូវនេះនោះទេ។
(មានគោបានពួសហេតាកត់ម៉ោះ ម៉ាហេស? ទៅកន្លែវហើយ។)

កៈ ថីងត្រាបានធ្វើដំណើរនុង នៅឆ្នាំរកាត់ធ្វើម្បែររោមយិច្ឆាបន្ទូរអីថីងទៅ?

ខោះ បីងហើយ! បានទៅិច្ឆាបន្ទូរអីថីងទៅ!

កៈ ចាសហើយថីងផ្លូវនៅពេលកាលនុងគីលំបាកណាស់។

ខោះ បីង! បានភាគអូសអិបានចេះគោទោះហើយ។

កៈ ចាសឡើងមែនគីន្ទុណ្ឌាន្តរា?

ខោះ ទាំងពេលនៅពេលហើយត្រាងូវពេលបានត្រូវទៅ

ធ្វើធម្មចាត់បានត្រូវរការកសាងបានទៅិច្ឆាបន្ទូរហើយ។

ខោះ នៅកាលនៅលីកនៅពេលណាមេ?

កៈ អ្ន!

ខោះ បានទូលាអៅលក់!

កៈ ចាស

នេះ អើ!

ដល់ពេលដែលបានទូលមកពីលក់វិញ្ញានោះគឺជាបានដល់ពេលម៉ោងបាយរួចតីបាន

កំហិម!

នេះ បាន! ពេជាចល់ពេលបាយរួចនុងគឺបានទៅហើយ។

កំ ថាស

នេះ តែលកំអស់ដល់ពេលថ្មីដឹងហើយណា!

កំ ថាស

នេះ ថីដានអស់! កំបានលាងទីក លាងអី ហើយកំបានវៀបរយចិះដោយទៅ!

កំបានដើរនៅពេលយប់ហើយបានដើរយកទៅលក់ទូលយកទៅផ្លាស់រាយ។

កំ ថាស! ថីដានអីដឹងបុរាណភាគនៅលក់ទៅផ្លាស់រាយគេបានហៅជាអ្នកអីគោ?

នេះ គេបានហៅជាអ្នករាមដឹង!

កំ បុណ្ណោលកំដឹងតែជាបានអស់ទៀតស្រាវ?

នេះ បាន! នៅការបន្ទុងលក់មានមូលយកបានដូរយកលកំអស់។

កំ ថីដានអកំមានដែរនៅនៃលំអី?

នេះ អកំនៅទេ

គឺជាបានយកទៅដីលំនៅគឺជាបានយកទៅលក់អាយកីឡើតែមួយចិះដឹងណា។

កំ ថាស! ថីដានអកំមានសល់ លក់ហើស!

នេះ បានលកំទោះមិនកំណើនបានលើកម្រិតខ្ពស់ទេ។

ត្រូវបីដឹងទៅថ្មីដឹងហើយមេយក យកទៅលកំរាយទៅណា។

កំ ថាស!

នេះ បាន! សីនោះកំថីដានដែរគឺជាបានទៅដីលើកម្រិតខ្ពស់ទេ។

គឺជាបានលើកដែលបានកំណើនបានទៅដីមូលយកបានយកទៅលកំនៅ។

កំ ថាស!

នេះ បាន!

កំ

ហើយត្រាមានបានដីដានដីជីថានៅពេលកាលនុងពីមានបានដីជីថានចំណោះចំណោះដំណឹងទៅដីរបួនទេ?

នេះ វាបានចំណោះចំណោះគឺជាបានចំណោះទេ។

គេគ្រាន់តែជាបានចំណោះចំណោះទីនូវណា។

កំ ថីដានហើយ!

នេះ បាន! ចំណោះបានបន្តិចនោះទេ

នៅក្នុងខិតណាតីជាមួយបានទូលនៅក្នុងខិតណាតីនុងគឺជាបានតែងឯកគឺនូវទៅមិនគឺនៅទេ។

កំ ថាស

នេះ ហើយចំណោះបាននៅកាលនឹង៨០០០៧

កំ ថីដាននៅពេលកាលនឹងនៅបានអាយុបុន្ផោនដែរ?

នេះ ខ្ញុំនៅពេលកាលនុងអីអាយុបានកំប្រឈរលិខាប្រាម៦០ឆ្នាំ។

កំ ហិម!

នេះ បាន

កំ ជ័ន្ធគំអិនង?

នេះ បាន! ជ័ន្ធគំអិនងបានអស់ហើយ។

កំ ថីដានទូលបានប្រើបានហើយ!

នេះ ហើយបានទូលដុំនៅកាលដែរហើយ!

កំ ហេសទេ

នេះ ដើរបានទូលទឹន្ន័យឯកគឺនូវអីថីដឹងដែរ?

កំ ថីដានទូលបានប្រើបានហើយ!

៨៖ ហើមចាករួចនា! មេនទេនណាម

កៈ ថាស

៩៖

ហើយដល់ពេលទូលនុងគីឡិកណានូវឯធម៌មិនមេនច្បាលពីនេះបានទៅអូលក
ណ្តូរហើយបានយប់ដឹងជាមុន។

កៈ ហើសហេស!

១០៖

ទៅបានបន្ទិចធិែនទៅតីជាបានគេ០០០ទៅ២០០ម៉ោត្រនោះគីបានយប់ហើយ។

កៈ ថាស

១១៖ ថាស!

កៈ ថីដំប្បៃ៖អីរួចនៅ!

៨៖ ដើរឱ្យ! ទៅវីរីដឹងជិែនជាមុន។

កៈ ថាស

៩៖ ដល់ពេលប្រុងទៅឈាមាស្រីលក្ខាលនេះទេ! ដែលបានទូលនុង។

កៈ ថាស

១២៖ បាន!

កៈ ហេស!

៨៖ ខ្សោយស្រីលក្ខាល ទូលនូវឯធម៌។

កៈ ថាស

៩៖ ហើយកាលនឹងគានមាកត្រូមាសកំបែទូងភាស ត្រប់ផុនា! ទូលណាតនុងជាមុន។

កៈ អត់មានអីទៅបាប?

៨៖ អត់មានទៅបាបអីនោះទេ គីបានទូលដ្ឋាល់នឹងនូវឯធម៌។

កៈ អូយ! ឈឺក្បាលណាស់!

៩៖ បាន! ខ្សោយស្រីស្រីតែលក្ខាលតែម្ខាង។

កៈ ថាស

៩៖ ហើយដល់ពេលម៉ាយរបស់ខ្លួនឯធម៌លើរ

ហើយនិងមានអាបងកេនុងគីបានទូលើរ។

កៈ អី!

៩៖ ចិែនបានទូលទាំងអស់ត្រានុងមានឈ្មោះ។

កៈ ថាស

៩៖ បាន

កៈ ចិែនបានប្រកបមុខបរនុងបានរយៈពេលបុញ្ញានឆ្នាំដែរ?

៩៖

ម៉ាមុខបរបានទូលលកំបែនឯធម៌គីបានប្រពេលជាម្ខាងជូលប្រពេលជាម្ខាងទៅពេញ។

កៈ ថាស

៩៖ បាន! សំរាប់មុខបរហូិងជាមុន។

កៈ ថាស

៩៖

បុំនឹងដល់ពេលអាមូកដែលបានមាកជំនួនដឹងដល់ពេលដែលបានអស់ចិែនទៅកែ
បានទៅធ្វើអីដឹងទេដឹងទេ! ទៅឈាមាន។

កៈ ថាស

៩៖ អ្នបានអាសីត្រូវបានឯធម៌មានបានយុរីនោះទេ។

កៈ ថាស! តែងរួចរាល់?

៩៖ បាន! បានគោរម្ខរ គីបានកាត់ក្បាច់អស់តែម្ខាង។

កៈ ថាស!

៩៖ បាន ហើយដល់ពេលបន្ទិចទៅត្រូវឯធម៌គីបានអស់ចិែនទៅឈាមាន។

ក៏ ថាស
ខែ បាន!! ចិងគំបានអស់មួយសារទេ] គម្រោងទៅ
នូចជាសព្វិកគុសណុកអ៊ីចិងណាមេ
ក៏ រួចរាល់ទៅទិញអីចិងទេ] គម្រោង?
ខែ បាន!
ដល់ពេលដែលបានអស់ចិងទៅគំបានទៅទិញអីបានមួយសារទេ] គម្រោងមក។
ក៏ ថាស
ខែ ប្រាក់អីទៅកាលនូងគឺអស់ទាំងទីកនិតិ៍!
ក៏ មានបន្ទបន្ទាប់ក្នុង?
ខែ បាន! ឬគ្មានធ្វើ នៅវិកគេហានប្រើនិងណាស់បាន។
ក៏ ធ្វើនៅក្នុងនឹងដែលបាន! នីកហ៊ែ?
ខែ មានបិះងគេនៅក្នុងនូង!
ក៏ ចិងបានជាបិះងហ៊ែ?
ខែ បាន! បិះងដែលណាស់
ក៏ ចិងបានយកវិកមកពីគ្នានូងបិះងនូងបានយកមកស្រួលបែន្ទាន់ហ៊ែ?
ខែ បាន!
ក៏
បុំនុំកាលនៅគ្នានូងសម្រេចនូងគឺគេហានបានយកម៉ាសីនអីបានយកមកធ្វើការបូំ
មនៅ?
ខែ អត្ថុ! ឱ្យនោះទេ គឺបានវិកជាមេរោយដោយ?
ក៏ អូយ! ...
ខែ បាន!
ក៏ ចិងកាលនូងគេហានវិកដែរនៃសំរាប់យកមកដាក់ដាក់ដែន្ន់?
ខែ បាន! គេហានវិក! បុំនុំគឺវិកបាននៅដីតានោះដែរនោះទេ
មានដែលនៅដីតានៅក្នុងដែលបានធ្វើនូង។
ក៏ ធ្វើនៅក្នុងមាត់បិះងនូង?
ខែ ឬ នៅក្នុងមាត់បិះង!
ក៏ អូ!
ខែ បានដើរប្រហែលជាបានពាណិជ្ជកម្មនូង។
ក៏ អូចិះនោះទេហ៊ែ?
ខែ បាន តែបន្ទិចទៅដែលមាត់បិះង!
ក៏ មិនទៅប្រាំមិនខាងក្រោមប៉ុន្មាននោះទេ?
ខែ មិនទៅខ្លួនស៊ីបិះងនៅដែលនូង។
ក៏ ចិងហ៊ែ?
ខែ បាន! នៅវាងដែលហើយ។
ក៏ ថាស!
ខែ ដល់ចិងយើងបានធ្វើដែលនៅវិញចិងបានដែលចិងទៅបាន!
ក៏ នៅក្នុងពេលកាលនូងគឺគ្មានអី
គឺគ្មានទាន់បានចូលរៀននោះទេហែស
កាលដែលបាននៅទូលបែន្ទាន់បានលក់នោះ?
ខែ នៅនោះទេ!
ក៏ មិនទាន់នោះទេ?
ខែ បាន! នៅកាលនឹងមិនទាន់បានចូលរៀននោះដឹង! ។
ក៏ ចិងបានមកដល់ពេលក្រាយមកទេ] គម្រោងទៅគំបានចង់ចាំអីគោរៈ] គម្រោង?
ខែ បានបន្ទាប់ពីពេលនូងមកគឺចាន់បានមកដល់ពេលចូលនៅគ្នានូងរួយនេះ:
គឺជារួយដែលចាន់បាននៅនឹងណាមេបាន! ឬចូលអាចជំនាញអាប់ុលពាកនូងនេស!
អានូងបានទៅគ្នាបើយគឺបានមកចូលមែនលាងលាងអារគ្គបំលពាកនូង។

ក៏ ថាស

ខែ បានដល់ពេលនៅត្បូងជំនាញទៅគុបុលពាណិជ្ជកម្ម។

ក៏ ថាស!

ចិងចូលត្រានិយាយអំពីគុបុលពាណិជ្ជកម្មនាយកបានហើយប៉ុន្មានហើយកើតកើតប៉ុទ្រានាយកបានដើរអីដឹង?

ខែ ខ្សោយ! ធ្វើដៃរគាល់ហើយ...ចល់តក្ខមារ! ។

ក៏ ចិងត្រានិយាយនៅត្រីមាយបានត្រីមប៉ុន្មាន?

ខែ នៅអាយុបាន១២ឆ្នាំ។

ក៏ ១២ឆ្នាំ?

ខែ

បាន! នៅអាយុ១២ឆ្នាំនិងគេបានអាយុ៩ឆ្នាំចូលនៅកងកុមារហើយចុំបានចូលនៅកងកុមារបានយោះពេល១២ឆ្នាំបានអាយុ៩ឆ្នាំណា

ក៏ ចិងកាលនុងបាននៅតាមត្រូវ គេបុរីនៅតាមភ្លើងឱ្យឯកិត្តិរិប្ភិត្តិនៅតាមអី?

ខែ នៅតាមភ្លើងឱ្យឯកិត្តិរិប្ភិត្តិ!

ក៏ ថាស

ខែ នៅកាលនុងគឺគេបានហើយចល់តក្ខមារ។

ក៏ ថាស!

ខែ ខាងដីរបមុននៅតាមភ្លើងឱ្យឯកិត្តិរិប្ភិត្តិណា។

ក៏ ថាស!

ខែ! ហើយនៅមានអូកមេគេងនាក់ គីឡូម៉ែត្រិកនាមឈុនុងណា
ដែលគេបានហើយចល់តក្ខមារនុងណា។

ក៏ ថាស

ខែ ដែលគេបានអាយុមិននៅឆ្នាយនោះទេ។

ក៏ ហើម!

ខែ បាន! នៅតែបុសសំអាត ភ្លើងឱ្យឯកិត្តិរិប្ភិត្តិ។

ក៏ ហើម

ខែ បាន ដល់ពេលអ្នយុទ្ធសារគឺនេះទេ។

ចិងរួយកណ្តាលលុងដល់ពេលយប់នៅគេបានប្រើអាយុនៅគិនស្រវែកអាយុនៅប្រលេសពោត។

ក៏ ថាស

ខែ! មិនបានគេហើយកណ្តាលគឺនេះទេ។

ក៏ តែគោមានបំបែកអស់ហើយត្រូសរាមគឺនេះបាននៅជុំភ្នានោះទេ?

ខែ! អត់នោះទេ! គេបានបំបែកអស់ហើយកាលនៅត្បូងជំនាញនៅទោះ។

ក៏ ហើយដល់ចិងរួយបាននៅគេបិះចិង

គើគេបានបំបែកចិងគើត្រានិយាយនៅកងកុបុលពាណិជ្ជកម្មនៅឯណា?

ខែ! អត់! គិងការនៅកន្លែងមេគេនុង។

ក៏ អ្ន!

ខែ ចល់តក្ខមារដូចថាគេបានប្រមុនអាយុជុំភ្នានៅទេ។

ក៏ ដូចថាបាន២០ឆ្នាំនៅពាណិជ្ជកម្មនៅទេ។

ខែ ហើយគេបានអាយុនៅជុំភ្នានៅទេនុងពេមុំណា។

ក៏ ថាស!

ខែ! អត់មានបានអាយុម៉ែកនៅជុំភ្នានៅទេ។

ក៏ ថាស

ខែ! ហើយកើត្រានិយាយដើរឡើង!

ដល់ពេលយប់បានដែកនៅជាមួយនិងភ្នានិយាយនៅទោះ។

ក៏ ថាស

ឃោះ អាហ្វីនគេបានហៅថាគារងារលើកកុមារ។

កោះ

ហើយទៅត្រាមានភាពលំបាកយ៉ាងមេះចន្ទះនៅពេលដែលបានបែកអំពីខ្លួនពីរបាយ
យហើយបានមកធ្វើការវិញ?

ឃោះ បាន! បានមកនៅថ្ងៃកកុមារនូងគឺជាបានលំបាកចេះ
គិចាល់បាកទី១គិចាមានជីវិ៖ភាពវិធម៌បុប្ផបចុកនូងណាមុនា! ។

កោះ ថាស

ឃោះ វាដែនឡាតារសំរាប់!

កោះ ពិសាយ៉ាងមេះចន្ទះម្បប?

ឃោះ បុប្ផបចុក បបរនូងណា!

ឈីដឹងមកគឺបានសំគិតបាននៅការកែកកន្លះស្ថាប្រាកនុងផ្ទើយ៉ាងមេះចប់បើសិន
ជានៅកាលនូងជីវិ៖ភាពវិលំបាកណាស់ណាមុនា! ។

កោះ ថាស

ឃោះ បាន! ចូលនៅទ្វាកែម្បងមិនមែនលំបាកនោះទេបាន!

ហើយលំពេលខ្លួនចុងក្រោមគេនៅទៅការកែបាននៅរាយដែលមានអាមេរិកបីដីជាមក
នោះខ្លួនរក់ទៅសំវិកមើលិលនៅទោះ នៅឯណែនង់នោះ!

កោះ ថាស

ឃោះ

ឈីដឹងលំពេលមេិលនៅឯណែនង់នោះបានការកែបានកន្លះស្ថាប្រាកបានមាក់នៅក្នុងមាត្រា
គឺជាជីវិ៖

ហើយអារិកនោះគឺបានចាក់គិចាមុននឹងចាក់នូងគឺជាបានក្នុកទៅមើលគេសិន
ណាមុនា!

កោះ ថាស

ឃោះ មិនមែនចេះគេបាកក្នុង អាយកោបានយើងទោះទេ!

កោះ នៅក្នុងមុខគោនោះគឺអត់បានទេ?

ឃោះ អត់បាននោះទេ ងាប់!!

កោះ អ្ន!

ឃោះ បាន! ទៅមើលក្រឡៅក្នុកមានមើលគេមិនយើង សំវិកនឹកបោលនូងទោះ

កោះ ថាស

ឃោះ ហើយលើកគេការកនូងបានបុប្ផបទោះ ហើយបានរក់ទៅនៅក្នុកក្នុងមានកំហិយ!
កាន់ចានទៅគេបានមាក់អាយកបាននៅក្នុកទៅនៅក្នុកមក! ។

កោះ អ្ន...ថាស!

ឃោះ អស! ហើយលំពេលមកទៅ មើលនៅឯនីងកន្លះយក្នុកនូងមានចាប់ងគេជីងទោះ
យើងបានសំវិកអីនៅក្នុកទោះ

កោះ ថាស

ឃោះ បាន! កន្លះស្ថាប្រាកនូងបានបុប្ផបទោះទេ

កោះ ជីងលំពេលយើងបានបុប្ផបអស់ជីងមេយការសំវិកទៅបោល
គិចលំពេលបានទៅសំគិចក្រោយទៅក្នុកគឺទៅសំគិចប៉ុន្មានមេ?
ប្រហែលជាបុន្មានដែងដែង?

ឃោះ បាន! ឈ្មោះប្រហែលគោរោងនូងគឺអស់គោម្រោង។

កោះ អស!

ឃោះ អស់កិសុម្មោន្តុងគឺជាបានអីសំវិកនោះទេ

កោះ អស់ហើយអត់មានអីនៅក្នុកនោះទេ

ឃោះ ហើយ! អស់ទាំងអស់ក្នុកហើយ ជីងអត់មានអីនៅក្នុកទេ ចប់ហើយ។

កោះ ថាស!

ឃោះ ជីងបានលាងចាន លាងអីជីងទៅណាប់ហើយ។

កោះ ថាស

ខោះ អត់មានបានទៅសំវិតអីទេ]តបាននោះទេ]តទេ។
កោះ ចាស
ខោះ ព្រៃនេះអីបើសិនជាបបនៅត្ថុងឆ្លាំរាស់ទៅហើយ។
កោះ ចាស!
ខោះ បាន!
កោះ
កញ្ចូវដែលនូវដ្ឋានពីសារកំមិនត្រាប់ត្រាន់ធ្វើការនៅពេលកាលនូវបានធ្វើចាប់ពីស្ថាបានហើយពេលស្ថាបាន?
ខោះ ខ្ញុំហេស?
កោះ ចាស
ខោះ ចាន់តម្លៃដែលយើងបានធ្វើការដារនៅត្ថុងផ្ទះថីដីណាម។
កោះ ចាស
ខោះ ផ្ទះគោយើងបានធ្វើការដារនៅត្ថុងផ្ទះថីដីណាមហំបៀន!
ប្រហែលជាបានម៉ោង៦ទៅម៉ោង៥អីនុងគឺគេបានចាប់ធ្វើមហោយដើរហើយជាបើយហាត់។
កោះ ចាស
ខោះ អីមិ!គេបានអាយបាប់ធ្វើមហាត់!
កាលនៅត្ថុងជាន់នូវគឺគេបានអាយហាត់ដល់ថីកាលនៅត្ថុងជាន់នូវគឺគោបានអាយយើងហាត់ចូលនៅត្ថុងអនាម៉យហើយណាម។
កោះ ហើម
ខោះ បាន!នូវចោរដែលដឹងថារបស់អ្នកនឹងនេះគឺគេបានមានសំរាប់អីធ្វើទៅត្រូវបុសហើយប្រមួលទៅណាម។
កោះ ចាស
ខោះ ធម៌ពេលដឹងថានៅត្ថុងធម៌ដីនេះ
ចាត់អាយប៉ូននាក់នោះមានប្រជាន់ក្រោមគេបានចាត់ទៅនូវចោរដែលដឹងថានៅត្ថុងធម៌នេះគោបានចាត់អាយទៅនាក់ទៅ បុរីនាក់ធ្វើទៅ
ហើយប្រជាន់ក្រោមប្រមួលទៅណាម។
កោះ ចាស
ខោះ ធម៌ពេលបានបុសប្រមួលហើយបើឯថីកំណែបានគោល
ទៅកើតិបងការនៅត្ថុងធម៌ដីនេះនូវចោរដែលដឹងថានៅត្ថុងគោរោងមេទេ]តបីនេះទៅណាម។
កោះ ចាសបានមកបន្ទបន្ទាប់!
ខោះ បីនេះហើយបានមកចាបន្ទបន្ទាប់ដល់ម៉ោងនៅម៉ោង០១គីឡូ
បានប្រមួលគោមកវិញ។
កោះ ចាស
ខោះ
ធម៌ពេលដែលដឹងថាបានប្រមួលគេបានមកវិញបីនេះគឺបានចូលនៅការនែនាំរោងរោងបាយបបនូវបានទៅ
កោះ ចាស
ខោះ
ធម៌ពេលដឹងថានៅត្ថុងបីនេះទៅនីមួយៗទៅទៅម៉ោងត្រូវប្រមួលនោះទេ]តកំណែបានដោះគោទៅ
ប្រមួលទេ]តទៅ មាននេះគឺគេបានហើយចាប់ហើយនៅតាមធម៌ នៅតាមភ្នំឈើ។
កោះ ចាស!
ខោះ ហើយគឺជាគារការងារប៉ុត ហើយធម៌ពេលបានដឹងថានៅត្ថុងអារបបនូវបាន!
អីនិយាយអំពី...
កោះ កាលនូវគឺជាក្រាប់ដែលម៉ោងនៅត្ថុងឆ្លាំរាស់ទៅហើយយើកអាជម៉ោះគោអីនុង?
ហើយធម៌ពេលសំរាប់អីជាសំរាប់រូម្យមត្តាងល់ពេលមានមុងភ្លាយខ្សោយអីដែស?

នោះ កាលនៅត្រូវដំណានទុងគីមាន!
កៈ ថីដែលអាយមានត្រប់ត្រាន់ដែស?
នោះ បាន! នៅកាលដំណានទុងមានខ្សោយ មានភូយ។
កៈ ចាស!
នោះ ហើម! នៅត្រូវដំណានទុង!
កៈ ហើយដល់ពេលដែលបានបែកពិមាយមិនពុកបងបុនបឹង
នៅត្រូវដំណានទុងកែឱមានបាននឹកយើត្រូចតែមានបានទៅសំប្បជានអីគីគេបាន
នៅរបស់ខ្សោយទេ?
នោះ គេបានអាយ
កៈ អូ...
នោះ បុន្តាននៅពេលទុងគីមានអាយយើងនេះទៅតែមិនបានទៅសំរាប់ជាមួយនឹង
អាយបងបុនអីនោះទេ
បៀវិនជានៅបានអាយតែចែងបែកទៅឯងបែកវីនីនោះទេណារ។
កៈ ត្រាន់គេបានផ្ទបសិន?
នោះ ត្រាន់តែបានផ្ទបសិន?
កៈ អូ!
នោះ ត្រាន់តែបានអាយយើងបានទៅផ្ទបនុងណារ។
កៈ ចាស
នោះ ត្រាន់តែបានអាយយើងបានទៅផ្ទបនុងណារ។
នោះ បាន!
បានទៅផ្ទបមុខនិងបានយើត្រូមុខម្នាយនុងកំបានអាយយើងនេះបានមកវិញ
មក។
កៈ ចាស
នោះ បានបុរីនុងបានអាយទៅផ្ទបមុខម្នាយនុង ខ្សែងខិយាយប្រាប់គីនុងម៉ា
នៅពេលដែលយើងបានទៅផ្ទើនឹងម្នាយនុងគីនិងបានយើងសការនុងណារ។
កៈ អូ ថីដែលនៅពេលយើងគំរាប់ម៉ោងធ្វើការនោះទេ!
នោះ អត់ទេរឿ! តែចាប់អាចអាយយើងបានដែរ។
កៈ ថីដែលយើងគំរាបត្រាតែបានមួយគ្នាកទៅ។
នោះ អើមាបងអី!...ខ្ញុំស្មោះទៅផ្ទបនិងម្នាយខ្ញុំមួយគ្នាក។
កៈ ចាស
នោះ តែចាប់អាចអាយយើងបានដែរ។
កៈ ចាស
នោះ ផ្ទបជាបីនិនជាថាម្នាយទៅផ្ទបនិងម្នាយនុងគោលម៉ោងទៅកន្លែងបៀវិនជាម្នាយ
នោះ កំអត់បានដែរ។
កៈ ចាស
នោះ ផ្ទបជាបីនិនជាថាម្នាយទៅផ្ទបនិងម្នាយនុងគោលម៉ោងទៅកន្លែងបៀវិនជាម្នាយ
នោះ អូ
នោះ បាន! មានតែប៉ុណ្ណោះ។
កៈ ចាស! រួចហើយគីគេបានប្រើ អាយត្របានធ្វើហូគ!
ហើយបានកែរបៀបតែអាចម៉ោងបានធ្វើវីរីធម្មោះទេ?

ខោះ អត់នោះទេ! អាថាបល់តកុមារនូងគីរបានមួយគ្នរបស់វាបើយណាម៉ា
កៈ ចាស
ខោះ បានមួយគ្នរីងដល់ពេលខ្លំបានចំណែកគ្រឿសបានបន្ទិច
គេបានអោយខ្លឹមការការដល់គោនីនូងថី គេបានបើអោយជាន់លហាត់ ។
កៈ អូ ជាន់លហាត់!
ខោះ បាន! ដល់ពេលទាំងនេះគោនីគេបានបើអោយទៅកាប់គុលរាល់
កៈ ចាស
ខោះ បាន! ហើយអាណេះគោនីនៅឯ៉ា អាពិធនេះត្រូវព្រៀត្រូវ
នៅឯ៉ា និងអាយុងបើអាយុងក្រោម។
កៈ ចាស! គោនីបានហៅម៉ោងតុល់ត្រូវក្រោម។
កៈ ចាស
ខោះ ថីនេះបន្ទាប់ពីការងារបុសប្រាស់អាពម៉ែតាបីធនេះគេបានអោយទៅនូង
គីបានទៅធ្វើស្រីប្រាំង។
កៈ ចាស
ខោះ អាណុងទោះ! ដល់ពេលបានចប់អាណុងថីនេះគោនីបានទៅគីហើយអាពិធនេះ
កៈ ចាស
ខោះ បាន!
ដល់ពេលបានចប់អាណុងបានទៅគីមកគីបានចូលមកដល់អាណោះបច្ចុប្បន្នយើង
អា...ជំនាន់ខ្លាំង...ជំនាន់ខ្លាំង...ជំនាន់ខ្លាំង...
កៈ អូ
ខោះ អាពិធនេះបានចូលរដ្ឋកម្មជាណុងខ្លំ...
កៈ
ថីក្រោមបានដាក់ពីបែបពាណិជ្ជកម្មដែលបានដាក់នៅត្រូវខ្លាំងនៅពេល
ធន្វារណ៍?
ខោះ បាន!
កៈ
ថីឱ្យដាក់ពីបែបពាណិជ្ជកម្មដែលបានដាក់នៅត្រូវខ្លាំងអស់?
ខោះ បាន! ដល់ទៅពេលដាក់ពីត្រូវខ្លាំងនៅពេលបានដាក់បែងប្រឈមបានស្ថាប់។
កៈ អូមែន! បើឱ្យហើយ!
ខោះ បានបែងប្រឈមបានស្ថាប់ទៅសំគាល់ក្នុងការបានស្ថាប់ទេ។
កៈ ចាស!
ខោះ ទៅមែនបានបែកបាក់ទៅឯណានោះទេ! បានបីធនេះហើយជាប់ពីត្រូវខ្លាំងនៅពេលបាន
កៈ
បានបីធនេះពេលនូងឱ្យកុកភាគតែបានស្ថាប់ទៅហើយនៅក្នុងភាគតែបានមិនបាប់ត្រូវ
ដែរនូងអីដើម្បី?
ខោះ បាន!
កៈ ដូចមានបែកបាក់ទៅឯណានោះទេ! បានបីធនេះហើយជាប់ពីត្រូវខ្លាំងនៅពេលបាន
កៈ អី! ...ជាប់ពីបែលពាកមកគីម្មាយរបស់ខ្លំនោះភាគតែអត់មែនបានករិប្រាណ៖ អីភាគតែ
បានចាស់ណាស់ណាម៉ា

កោដាស

ខោះ តាត់អគ្គមានរកមុខរបរអីនោះទេ គីមានតែក្នុងនោះទេណា!

កោដាស

ខោះ ថីងក្រុងនោះគីមានមុខរបរ គេមានបី គេមានបែកទៅវិកចិងទោះណាមេ

កោដាស

ខោះ

ហើយឱ្យលំពេលនៅកាលនៅក្នុងសម្រាយនូវបែកមកគីមានមានកង់ធី៖ អី
ហើយណា។

កោដាស

ខោះ ថីងបាននៅម៉ោងត្រូវអីថីងទៅកោដាសរោគ្រីមីហើយណា
ឯល់ថីងកាលនូវបែកជាប្រាក់បានចូលនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនូវគីមាននៅក្នុងរឿងរៀងរៀង
យុអគ្គនាន់មានប្រព័ន្ធគីថីងនោះទេណា។

កោដាស

ខោះ បាន! ផ្លួចចាន់នូវឯណី ថីងណា

កោដាស

ខោះ ថីងនៅកាលដែលដានដំឡើងទៅកោដាសនៅក្នុងម៉ោង១០នាទី ទេ
ប្រហែលជិតិម៉ោងគីល្បាក់រៀងទៅវិញទេនូវ
គីមាននៅជាមួយម្នាមួយបន្ទុកឱ្យកុម្ភាយណា។

កោដាស

ខោះ ថីងនៅក្នុងដំឡើងទៅកោដាសនៅក្នុងម៉ោង១០នាទី ទេ
កោដាសនៅដែលជិតិម៉ោងនៅក្នុងណា?

ខោះ បីងហើយ! ដឹងបានជិតិម៉ោងណា

កោដាសថីងបានបែកបែកដែកអោយនៅពេលកាលនៅង?

ខោះ ដឹងនៅបែបមួយគ្រឿសនូវកោដាសជិតិក្រាលតែងប៉ែកទៅវិញប៉ែកទៅនោះទេ
ដែលជាបរបស់ម្នាមួយខ្លួនណា។

កោដាស ថីងមានបញ្ហាយប៉ែកទៅដៃណែ?

ខោះ ប្រហែលជាបាន១០០ប៉ែកអ៉ែដោ ក្បាលជិតិម៉ោងណា
ស្មោគបានប្រហែល៥ទៅ៦ប៉ែក ហើយទៅប្រកបមុខរបរដំឡើងទេ

កោដាស

ខោះ ដំឡើងប៉ែកទៅនោះទេ ហើយជិតិ៖ ថីងទៅកោដាសដាក់ម៉ោងពេកថីងទោះ។

កោដាស ថីងនៅនោះគីមានដឹងជិតិណាលេហេស?

ខោះ បាន! ដឹងដោលថីងទៅ ដែលដ្ឋានបែកអោយនូវកោដាសនោះទេ

កោដាស កោដាសដែលបែកជិតិម៉ោងដឹងជិតិណាលេហេស?

ខោះ អគ្គនោះទេ!

កោដាស អគ្គទេ!

ខោះ មិនប៉ែកទៅដែលដោលដែលបានបន្ទូលៗ ពីជិតិម៉ោងដឹងជិតិណាលេហេសនោះទេ។

កោដាស

ខោះ ទេ៖ ផ្លួចចាន់ជិតិបែប!

កោដាស ថីងដែលដោលដ្ឋានបែកអោយនូវកោដាសដាក់ម៉ោងពេកថីងទោះ?

ខោះ បីងហើយ!

កោដាស ដែលពេលអាជីវករដែលបានពីម្នាមួយឱ្យពីជិតិម៉ោងដឹងជិតិណាលេហេស?

ខោះ អគ្គមាននោះទេហេស?

ខោះ បាន! មានតែដឹងករ្យាយឱ្យជិតិម៉ោងទៅកោដាសទេ

កោដាស ថីងហ៊ែង?

ខោះ បាន! មានតែដឹងករ្យាយឱ្យជិតិម៉ោងទៅកោដាសទេ!

ក៏
 តើអីដែលជាកាលនៃទួនបានយកមកដូចដឹងនៅក្នុងគ្រូសារបានត្រាន់
 ផែនក្រោម?

ខោះ វាយ៉ាប់ឡើងនូវអំពេទោះ

ក៏ អ្ន
 ខោះ ព្រោះអីវាបានថាគារណ៍!

ក៏ ថាស

ខោះ ថាគារអំពេទោកាលនៃជាន់នូវគិតបានឱ្យបើកដូចនូវរាយកាលនូវនេះ
 ក៏ ហើយរួចរាល់បានចូលរៀនអីដែលគាលនូវនេះ?

ខោះ បាន! រួចទៅខ្លួនបានចូលរៀន គិតនៃក្នុងជាន់នូវគិតបានចូលចិត្តទៅ
 បានដួចជាមួយប៉ុប្បី! រៀនបានកំវិតនិងឈុសគោទ រៀនបានកំវិតនិង
 ឈុសហើយកំខុចបានឈុបនៅក្រការងារធ្វើទៅ
 ហើយទៅកំបានរកការងារសំណង់នៅក្នុងពេញនិយាយ។

ក៏ ថាស

ខោះ ទៅមិនទៅគិតឱ្យយ៉ាប់ណាស់ កំបានបកមកដូចណ៍ៗ៖
 ឈុសពេលបានបកមកដូចណ៍ៗនូវនេះក្នុងរបបនៃកម្មដាននូវគេបានបាប់យកទៅធ្វើ
 ជាទាមរាល់កំណើង។

ក៏ ហើម! តើអីធ្វើយ៉ាប់ណាស់ កំបានហេតុប្រាំងហេសក្រោម?

ខោះ អាកប្រាំងនូវគិតបានទៅ ហើយបានមកពីកប្រាំងវិញទៅនៃកម្មដាន ។

ក៏ តើអីដែលបានមែនហេតុប្រាំងហេសក្រោម?

ខោះ ឈុប! (ភាគកំពង់រកនឹក) ទៅពីនេះទៅចូលស្តាយសុសុចនយើងនេះ:
 តើអាហ្វីដែលក្នុងខេត្តុណានៅស្តាយសុសុចននូវនេះ?

ក៏ មិនដឹងទៅនឹងណានោះទេ។

ខោះ ឯច្ចារ៉ែនីងខាងបន្ទាយ!

ក៏ ឯច្ចារ៉ែនីងខាងខេត្តុសៀមចិត្តដឹងអីមិនដឹងនៅខាងណា នោះទេខ្លួនអត់ដឹងដែរ។

ខោះ មិនមែនខាងសៀមរបៀបនោះទេ
 គិតនៃស្តាយសុសុចនយើងដែលទៅពីខាងបាត់ដែលយើងនេះដឹងនៅខាងស្តាយសុសុចន នូវកំខុចអត់មានបានស្អាត់នោះដែរ។

ក៏ ថាស

ខោះ តើដឹងថាណៅក្នុងស្រុកនិងគិតបានហេតុជាស្តាយសុសុចនតែម្នាចប្រើបាយ

ហើយបានទៅនឹងខាងក្រុមចំការគឺ!

ក៏ ថាស

ខោះ អូយ! កាលនៅក្នុងជាន់នូវគិតបានហេតុចាប់ឡើងស្រាការនូវនេះ

ក៏ អូយ

ខោះ កាលនូវគិតខ្លួនបានទៅកប្រាំងនិងគិតអ្នកដែលបាននៅកំពន្ល់នូវនេះនៅមាននៅខ្លួន
 យើងបានស្តាយសិធម៌មកចិត្តឡើងឡើងម្នាយឡើង!

ក៏ អូយ

ខោះ បានអ្នករៀបចំពន្លឹង!

ក៏ ថាស

ខោះ បាន! មានអាទាហានបានព្រៃក្នុងអីឡើងដោប់ស្តូករួចរាល់
 ហើយដឹងពេលខ្លួនបានទៅក្នុម។

ក៏ អូយ

ខោះ ដល់ពេលទៅច្បាប់ពីភ្នាក់ហើងឆា
ប្រហែលដាតានំខោទៅម៉ោងបន្ទាយព្រះ។
កៈ ចាស
ខោះ នៅខាងស្តាំបន្ទាយមានដៃយ ស្តាំព្រះនូង
គីឡូនីត្វុងខេត្តបន្ទាយមានដៃយ។
កៈ ចាស
ខោះ ទៅនូងគីឡូ ជាន់នូងស្តាំបន្ទាយគីឡូសំបុរក្តិណាស់ ។
កៈ ហើម
ខោះ នៅឯ៉ាខាងស្តាំបន្ទាយគីឡូជាន់សំបុរក្តិសុណាស់ ។
កៈ ចាស!
ខោះ អី!...មិនបានទៅកិច្ចការកន្លោះទេ គីឡូប្រាស់របស់លោកនោះគីឡូ
ដល់ថីងមិនបានទៅកិច្ចការកន្លោះទេ
នៅឯ៉ាខ្លែស្រែរបស់លោកនឹងមានកំព្រឹកដំឡើង
ហើយក្រីនីត្វុងគីឡូក្រោមកំព្រឹកនូងគេហូង ។
កៈ ហើម
ខោះ បាន! ក្រីនីងបុណ្យនេះ ជំឡើមនវិននៅកាលនូង ។
កៈ ចាស
ខោះ សំបុរសិណា
ដល់ពេលហើយថីងទៅកិច្ចបានចេញពីខាងព្រះនូងនៅឯ៉ាគីឡូ
បានទៅឯ៉ាខាងចុងក្រុកនោះ! ។
កៈ ចាស
ខោះ ដល់ពេលបានទៅខាងចុងក្រុកនោះគីឡូនាមពាស់គីឡូ!
គីឡូបានអោយត្រូវបានទៅនៅឯ៉ាខាងក្នុងនៅឯ៉ាបាន! ត្រានអីសុំនោះទេ
តែចាជិកនោះកិច្ចបានដីកិច្ចក្នុងយ៉ាង នៅនានា!
កៈ ហើស!
ខោះ ក្រុងនូងគីឡូបាននៅនានា!
កៈ ហើមថីងចុះក្រុងនូងគេបានចាងអោយទៅកាប់ព្រោះណា
ខោះ មាននោះទេ!
កៈ អត់មានទៅកាប់ព្រោះនោះទេ?
ខោះ តាននោះទេ! អត់មានកាប់ព្រោះនោះទេ ខាងក្រោមនេះវារោងល
បុរីនូវក្រោមរាបព្រឹនខុសមុខត្រូវណា។
កៈ ចាស
ខោះបុន្ថែន្ទះ អោយក្រោម!
កៈ ចាស
ខោះ
មិនថីងចាងបានអោយក្រោមម្នាយរាជនោះទេគើមានការក្រុងណាអោយការនេះ!
កៈ ចាស! អ្ន
ខោះ បានបញ្ហានពីបន្ទាយមានដៃយនូងគីឡូអោយទៅខាងចុងក្រុកនូង
គីឡូឯ៉ាខាងក្នុងមិនបានប្រើប្រាស់នៅឯ៉ាបីង នៅនាមពាស់បាន! ។
កៈ អ្ន
ខោះ អត់មានអីសុំនោះទេ មានគេបានរៀនខ្លះ ឱ្យដែរឯ៉ាខ្លះ នូងគីឡូសុំ រិះសុំ។
កៈ ហើយដឹងថីងទៅគេអត់មានកន្លែងអោយត្រូវកំអីនោះទេ
ពេលទៅឯ៉ាដោយគីឡូនីត្វុងព្រោនង ។
ខោះ ថាយើងមាន អ្នថីងអីក្នុយ មុង គីឡូរបស់យើងយកមកគីឡូ! ។
កៈ អ្នដាក់សាក្ស
ខោះ បាន! អ្នថីងអីយើងមាន!
កៈ ថីងគេបានចេកគីឡូអោយយើងថីងទៅណាម!

នេះជាគោបាយដៃកម្មាយ មុងគោដៃកម្មាយ។
កៈ ហើយចងកិនីដែករឿន់ងទៅ។
ខេះពីមុន្តីង! ហើយទៅតាប់អាមេករើលីអិមកដើម្បីចងក់ទៅ។
កៈ ថាស
នេះវួចអីមានកោស្សីគោមានបានធ្វើដំបូងអីយកមកគ្របទោណាប។
កៈ ថាស
ខេះគោមានមានកោស្សីគ្របមកធ្វើដំបូងចំងក់ទៅណាប។
កៈ ថាស
នេះវួចនាលាស់ តីនេនាមននៅទេនទៅណាបក្រាំនុង។
កៈ ថាស
នេះជាទុន! ធម៌ពេលបានមកដុកគ្រប់នុងមក
អានុងបានចូលលុងលំរគ្គទេ]កិចិងទៅ។
កៈ ថាស
នេះធម៌ពេលនុងគឺបានចូលលុងលំរគ្គទាហានអិចិងទេ]កទៅ។
កៈ ចូលមកទាហានគ្នាប់ស្រុក!
នេះបូងហើយ គោហ៊្មានក្នុងស្រុក។
កៈ គោហ៊្មានដឹងបេស្រា?
នេះមិនមែននោះទេ! សាលាចន
គីមអ្នកដែលបានដែកនៅយោមតាមខ្ពស់អិចិងនេះគោបាយហោមទាហានសាលា
ចន។
កៈ ថាស
នេះធម៌ពេលខ្ញុំនោះគីមជាទាហានស្តីដើម្បីតែម្នាក់!
បានគីមជាទាហានដើម្បីតែម្នាក់ណាប។
កៈ ឡើងវិន!
នេះជាទុនខ្លះនេះគីមវិនវិកណាប។
កៈ ចិងឡើងទៅវិនឯកាលនុង?
នេះទាហានស្រុកនោះ!
កៈ ថាស
នេះឡើងវិនុងគឺបានឡើងទៅនៅគ្នាប់ស្រុកយើងបូងនោះទេណាប។
កៈ ថាស
នេះអតិបានទៅវិនឯកាលនុងពីគ្នាប់ស្រុកបស់យើងនោះទេ។
កៈ អ្នក
នេះខ្លះខ្លាងក្រោមនេះ គីមទៅនៅខ្លះខ្លាងរាយច័យអិចិងណាប។
កៈ ថាសរៀង
នេះបូងហើយ!គឺបាននៅនៅនុង!
កៈ ហើម
នេះនៅខ្លះខ្លាងរាយច័យនិងខ្លាងទូលបិនុង។
កៈ ហើម
នេះធម៌ចិងទៅម្នាក់នៅនោះគឺបានបញ្ជនទៅខ្លះខ្លាងនេះ ខ្លាងស្រុកគោម្បីយុង
គីមនៅខ្លះខ្លាងដើម្បីត្រូវខ្លាងដីនោះណាប។
កៈ ថាស
នេះខ្លះខ្លាង ខ្លាងម្នាក់យើងនុង។
កៈ ដើរកាត់ត្រាបុកគោបាយដីក្រោននៅតាមខ្ពស់វិញ?
នេះនៅកាលនុងគឺបានដើរកាត់!
កៈ ដើរកាត់ទៅខ្លះខ្លាងដើរកាត់ត្រា។
នេះជាទុន! កាលនុងគឺបានទៅធម៌ពេលនុង។
កៈ ហើម!

ខោទទួលបានយករាយបស់គោរព
គិតជាប្រព័ន្ធដែលណាសីនិងជាន់ខាងនេះមិន ហើយនៅឯងខាងនោះគឺមិន។
កៈ ចាស

ខោ អើ! គិតជីយិនបានប្រព័ន្ធដែលណាសីនិងជាមានគោរពទាំងនេះ!
ប្រព័ន្ធទីខាងមក។
កៈ ចាស

ខោ គិតមានគោមស៊ិវិគីនៅឯងនូង
ហើយខ្លួនបានទៅដឹងលើឯងខាងខំតាកំពង់ឆ្លាំនូងគិតឱ្យបានគោរពនូងគោម្ព័រ!
បានទៅនៅឯងខំតាកំពង់ឆ្លាំ។
កៈ គិតត្រាបានចុះពីលើខ្លាតហើយបានរកគោរពបាន?
ខោ ថែកពេលដឹងទៅដឹងនិងគិត
ទៅដឹងលើឯងខាងខំតាកំពង់ឆ្លាំនូងអើ... អាមេននូងគិតបានមិនទេសភាពនៅត្រូវ
ត្រូវ ដឹងលើឯងដឹងលើឯង។
កៈ ចាស

ខោ បាន គិតកំគោលអាយុវត្ថុនូងបានបើកចូលនៅត្រូវគិតទាំងអស់គោម្ព័រ។
កៈ ចាស

ខោ គិតបានទៀតនូងគិតបើកចូលនៅត្រូវឆ្លាំងនូង
គិតខ្លួនដឹងគិតជាគោបុំណូន៍គិតបានសាង ដិវិគិតបានប្បូចវិញ្ញានៈហើយខ្ញុំ។
កៈ ចាស

ខោ មានដិវិគិតបានស៊ិវិគីយ ដឹងពេលនឹងរៀក
ទ្វានបានចូលប្បូចគិតបានទៀតមេគោល មេកង់គោនងបានចូល ការចែលឱ្យឡើងប្រគល់!!
គិតបានរកពីខ្លួនព្រមទាំងគិតបានដឹងទៅដឹងមិនមែនដឹងជាប់
ដឹងលើឯងជាស្ថាប់បែងបែងដឹងបានរបៀបទៅទៀតទៅទៀត
គិតបានរកពីខ្លួននៅឯងលើព្រាត់រឿង គិតបានរកពីខ្លួន
គិតបានរកពីខ្លួននៅឯងលើព្រាត់រឿង គិតបានរកពីខ្លួននៅឯង ខ្ញុំមានអើ!
យើងបានប្រឈរ គិតទៅហើយណា ។

កៈ ចា

ខោ មានអាសុវិស និងខោត្តិនេះបានទៀតឬនេះបើដឹងនូវនេះបានទៀតឬ
ហើយគិតបានទៀត។
គិតបានប្បាប់ដល់ពកម៉ាក់ជាបិសិនិជាបែងបានទៅនោះគឺទៀត អើ!
បុំនូវបិសិនិជាប្បាប់គិតបានរកពីហើយ! ត្រូវការពិនិត្យគិតនូង
ចំនួនពេលអាជ្ញេប្រព័ន្ធឌ្មោះស្មានៗគា

កៈ ចាស

ខោ អើ! យាយមនុស្សឡើងពេញ! នៅត្រូវគិតនូងគោម្ព័រ
ត្រូវដឹងទៅត្រូវចេចប្រព័ន្ធឌ្មោះស្មានៗ

កៈ ចាស!

ខោ បាន! យាយបានទៅគិតបានទៀត គិតបានទៀត
យាយនូងគាត់បានសំភាគធ័រទៅឯងត្រូវគិតនូងណា ។

កៈ ចា

ខោ ហើយគាត់បានទៅសំភាគធ័រទៅឯងត្រូវគិតកំពង់ឆ្លាំនូងណា
ហើយដល់គិតបានខ្លួនបានគូចចេចគិតដឹងទៀត និងបានធ្វើទំនើ ដាក់! រាត្រូច
ដឹងបានហៅជាបោះរាយយិនិណា។

កៈ ចាស

ខោ គិតរាយិនដែលបានចំនោះទេ! ហើយគិតបានសុគាត់ជា
យាយខ្ញុំស្មោះក្រាកបានទៀតប៉ុមក! ។

កៈ ចាស

ខោ ហើយគិតយករាយខ្ញុំនេះបានដែក ពេលខ្ញុំរាយប៉ែនកោបុន្យរណាប់។

ក៏ ថាស
ខែ កំបានដោកបញ្ហាបូនចិះងទៅណា!
ក៏ ដោកដោកចិះងខ្លួន
ខែ បាន ដោកដោកខ្លួន ដល់ពេលមុខនៅអត់មានហានបែលនោះទេ!
តីបានមុខខ្លួនប៉ុជញ្ចាំងស្ថិក។
ក៏ ថាស
ខែ ដល់ពេលរូចទៅ ដល់យប់បន្ទិច ថោះស្រីគាត់បានមកដោកនៅក្បែរខ្លាំង! ។
ក៏ ហិម
ខែ ដល់ចិះងមុសបានខាំនោះចិះងខ្លាំងអត់មានបានហានវីនេះនោះទេតីបានសុខចិត្តប្រជាធិបៈ
ក៏ ថាស
ខែ ក្បុរោគបានទៅទៅ បាននាក់ខ្លួនចិះងទៅខ្សោចមិនឱ្យរាជ្យស្រកណា!
ក៏ ថាស។
ខែ ក្បុរោគមិនឱ្យបានចិះងខ្លាំងស្ថិក
ចិះងបានដោកបញ្ហាបូនចិះងបុរុកទុងបុរុកដល់ពេលម៉ោងមេញ្ញកើររាសន៍ឱ្យកីតាត់
បានអ្រន្តនឹងចាន់ អាមុនណា! ទៅកាមផ្លូវនេះចិះងទៅណា
ចិះងពេលទៅកាមផ្លូវនេះចិះងទៅមានផ្លូវកុម្ភបុសិធម៌ទៅការហើយ
ចិះងដុកពីនុងទៅមានវគ្គកោហើយ។
ក៏ អ៊ូ
ខែ ម៉ោងដល់ពេលខ្លាំបានចេញទៅចិះងម៉ោង
ដល់ពេលភ្លាមៗនោះអត់បានចិះងនោះទេ
តីមុជបានដល់គុម្ភបុសិធម៌ឱ្យបានមុគមាបន្ទាក់នោះចេញយាមដល់ចិះងកំបានអត់ចិះងយើ។
ក៏ អូ!
ខែ បានរោងទៅតែម្ចាស់!
ក៏ ថាស
ខែ ក្រោះអីមាត់មានបានដិះបន្ទាត់អិះណា!
ក៏ ថាសក្រោះអីគេកំយនោះដល់ចិះងបានរោលទៅ! តែម្ចាស់បាន! អាមិននេះកំមុត
ហើយអាមិននេះកំមុត បាននៅក្នុងគុម្ភបុសិធម៌ឱ្យ។
ក៏ អូ
ខែ ទីនឹងយុរិ របុរុកដល់ថ្វីរសៀវភៅ! បានដើររីសពីម្ចាស់ ភ្លួយ
ក្នុងអីនុងគេបានទុកចោលហើយបានមូល រហស្ស។
ក៏ ថាស
ខែ មានអាក្រកុណាបាននេះអីមស់ ចាមស់ទីនឹងថ្វាន។
ក៏ ថាស
ខែ រត់មាន អស់ថ្វានទាហាន។
ក៏ អូថាស
ខែ ដល់ពេលហើយទៅអ្នកយខ្លាំបានចាមស់! តូនគិយក្នុងម្នាយស្ថិះឱ្យមុខអស់ហើយ
ចាមស់ទីនឹងរីសដង្គុំអស់របីង!។
ក៏ ថាស
ខែ ក្រោះអីខ្សោចគាត់បាក់នោះ។
ក៏ ថាស
ខែ អូ ខ្លាំចេះទៅក្រោនុងទាក់! បើសិនជានៅតែសុខូលក្នុងល
បូន្ថែលុម្ភនោះរោងយាយនុងតីបានចស់បញ្ញាយ!។
ក៏ ថាស
ខែ បាន! ដល់ពេលដុកទៅតីបានមកផ្ទៃ: វិញ្ញមក បាន! ផ្លចនេះចិះង។

កេះ
តើអាសល់ពេលបានមកដឹកនាំកងទៅបានស្ថាត់ហើយក៏យើងបានដឹងថាមុនចីងក៏
យើងបានចេញពីរោងនូង បានប្រាប់ចីងវិញ?

ខេះ បាន!

កេះ អូ ចីងបានរៀបចានៗសាខែក! បាន
ខេះ រៀបចានមកដឹកនៃឯកសារបច្ចុប្បន្ននេះ៖សារទេក!

ជល់ដែលថាបានយកប្រពន្ធនូងណា!

កេះ ចីងពេលនូងគិតថ្លាបានន្អានអីដី៖មានអីចីង?

ខេះ ដែលពេលបានមកមានភាមយទៅចង់គោរព

ចីងបានដឹងគោរពទៅចង់នៅនឹងរាលនូងណាមួយ។

កេះ បាន!

ខេះ បាន! ហើយទៅគាត់បានប្រាប់មី... ស្ថាត់ខ្លួន បានស្ថាត់ខ្លួននេះៗមី! តូនេងនៅឯកសារបាននៅដែលខេះខ្លួន? ខ្លួនប្រាប់មីខ្លួយ!

ខ្លួយទៅខ្លួនខេះខ្លួនកំពងចាមនៅត្រូវប្រើប្រាស់ក្នុងស្រុកកងមាស។

កេះ បាន

ខេះ បាន! រួចរាល់អើយ! ចីងដឹងដឹងដឹងដឹងមានឯកសារបុណ្យដឹងខ្លួន
គឺនៅត្រូវប្រើប្រាស់បើកន្អាន បើកសិត្រូវទៅត្រូវពេញដែល?

កេះ បាន

ខេះ អាហី! នៅម៉ោងដែលបានប្រាប់មីទៅមីនុយ!

កេះ ហើយចីងគាត់បានប្រាប់មីគាត់បានមាន!

ខេះ ហើមី! ចីងបានមានន្អានស្ថាត់ដឹងស្ថាត់ខ្លួនណាមួយ។

កេះ បាន

ខេះ បាន! ហើយបានគោត្រូវទៅពេលព្រឹកបុណ្យ ខ្លួយ!

កេះ អូអាមួយ!

ខេះ បាន! មកដឹកនូងនៅៗកីឡើយ ប្រពន្ធការុងន្អាននូងសាត់ខ្លួយខ្លួយ
ហើយខ្លួនបានលនៅជនអ្នកដែរឱ្យឱ្យ! ចេ
ធ្វើបុណ្យនឹងខ្លួចបុណ្យដែលទៅនឹងលោកនៅត្រូវនៅៗទេ។

កេះ បានបុណ្យហើយ!

ខេះ បានបុណ្យហើយ!
ជល់ពេលចីងប្រពន្ធបានបៀវត្សគាត់បានប្រាប់ដឹងខ្លួននេះៗមីទេ!
ចាំបីគេមកចាំបីរោយនឹងន្អានទៅដឹងមួយ! អូយម៉ាបុណ្យបៀវត្សនៃនូងណាមួយ។

កេះ
មែននូងហើយកាលនូងទ្រាមការមានលូយអាតមានអីដឹងចីងពីបាត់ក្នុងដីរមក
ណាមួយ!

ខេះ អូ មកមិនរួចនៅៗទេ!

កេះ ចីងនៅការដែលស្ថាត់អីចីងទេ!

ខេះ ដែលចីងបុណ្យដែលនូងគិតបានដែរឱ្យ! ត្រាន់តែលីមានដានដឹងបុណ្យនៅៗ
ខ្លួចបុណ្យដែលបានដឹងនៅៗទេ។

កេះ អូ! រឿងរាល់ពេលពេលណាមួយ!

ខេះ បាន!

នៅក្នុងនូងគិតកិច្ចក្នុងនូងទានកោយណានៅទៅចំក្នុងនូងគិតត្រូវគោនោៗ បាន!
ចីងគោយនៅៗ ចីងគាត់បានមកមួយទេ:
គាត់បានមកយប់ន្អានទៅខ្លួនមួយទេ។

កេះ អូ

ខេះ រួច បានបកដឹកនូងនូងបានរោយលូយដឹងខ្លួននេះៗទេ

កាលនៅត្រូវបង្កើតជំនាន់នូងទេ។

កេះ បាន

៨៖
បុន្ញខ្លះបានគ្រួចបាត់ទៅហើយមិនបានដឹងថាគារអោយលូយដល់ខ្លះប៉ុន្មាន
នោះទេកាលនៅក្នុងដំនាននូង! អើយធីនបានជាអ្នៃបានចាំ! នូវខំគេចពន្លឺណាមេ
កៈ ធីនបានធ្វើឱ្យ!
៩៖ នៅកាលនូងចេងកោទៅស្ថាដល់គាត់មាតាតាតិល្អោះស្ថើណាស?
កៈ ចាស
១០៖ នៅក្បែរតុនូងដែរមានបីបីក្នុងនូងណាមេ
កៈ ចាស
១១៖ បាន! រួចទៅវាប៉ុន្មានហើយចេងមេះ ៣០ឆ្នាំហើយ
មិនវិកនាមីគិតិវាបានគ្រួចទៅអស់ហើយ។
កៈ ចាស!
១២៖ ចេងបានគ្រួចទៅអស់ហើយ!
កៈ ហើយ! គាត់ចិត្តបុណ្យណាស់លោក។
១៣៖ បុណ្យ! បាន!
កៈ រួចគាត់បានដឹងថាណីកនៅនៅបន្ទាយធីន
គាត់បានហូយនៅខាងមុខនោះអោយទៀត! ។
១៤៖ ហូសអោយ! ព្រោះអីបានយើងទាហានបានឃរិះនូងណាមេ
កៈ ចាស!
១៥៖ បាន! បានយើងទាហានបានឃរិះនូងចេង
គាត់បានបើកអោយផ្តុកពីទាហេនដែរគេបានឃរិះនូង! បានឃរិះប៉ា
កៈ ចាស
១៦៖ ឃរិះពីយបានហុច លូយអោយដល់ខ្លះទៀត។
កៈ បានឱ្យនូងធ្វើដីរៀមក្នុងនូង។
១៧៖ ដល់ពេលបានមកនេះគិតបានដីសាន្តរៀបក្រុងមកខាងត្រាយកើតមក
ដីន្លានគឺវិអោយលូយគោទោ។
កៈ ចាស
១៨៖ ដល់ពេលបានមកដល់ខាងត្រាយទីនឹងបានចុះដីរៀមក។
កៈ អូបានធ្វើរៀមកពីត្រាយទីនឹងមក?
១៩៖ បាន! បានធ្វើរៀមកពីត្រាយទីនឹងមក។
កៈ ជាង០០គីឡូម៉ែត្រ!
២០៖ ហេស! ម៉ោះ០០គីឡូម៉ែត្របានធ្វើដេរ មានអោយតែបានដល់ទីកន្លឹមឱះ។
កៈ អូយ!(នូវកំពើបិតិកិយកដែរក្នុង!)
មកដល់បានយើងទីកន្លឹមឱះយើង! កែម្មងម្មយ!
២១៖ បាន!
ទោះបីជាក្នុងលូយនៃលោកនោះក៏បានទៅស្ថាដនៃដែរ។
កៈ ចាស!
២២៖ ពីខាងត្រាយទីនឹងបានមកដល់ខាងមុខ: របស់យើងនេះ នាយឱះ
គិតបានដល់ទៅ១៥គីឡូម៉ែត្រ។
កៈ ចាស
២៣៖ ដីកន្លឹមតែមិនធ្វើដេរដល់ហើយ!
កៈ ហើម!
២៤៖ ជំនាននូងនៅនានា!
កៈ ចាស!
២៥៖ (គាត់កំពង់សិច! ហេសញ)
កៈ
ធីងចូលប្រាកាននិយាយទៅពេលដែលបានមកដល់ផ្ទះហើយគិយ៉ាងម៉ែបនុ
ទៀត?

ខោះ ដល់ពេលបានមកដល់ផ្លូវ: ហើយគីបានទៅតាមហើយ
អី... ពេលដែលមានជិតយកប្រពន្ធផុងណាម។

ការ: ចាស

ខោះ អើ! បួនគីបានចាប់ធ្វើម កំសក់ទៅតាមហើយ!
មាបួនគីបានធ្វើចូលមានបានទៅគីបានទៅតាមហើយ! មាបួនគីបីជាបានស្រីក
បាន! ធីរីងទៅនៅពេលយប់ ធីម្បីពេលយប់ត្រាមណា
គីបានទៅត្រាមនៅត្រាយនុងធីរីងទៅ! បាន! ខ្ញុំបានទៅ
ខ្ញុំនុងមានភ្លាមានប្រហែលចាប់ទៅពេលទៅនៅទៀតទៅនាក់នោះទណាម។

ការ: ចាស

ខោះ ធីរីងទៅ មានអាស្រីងទៅ កំភ្លើងអីនុងបានដែក
នោះគេហោយបានដាក់ខ្សោយបានទៅក្នុងណា
ដែលនៅខាងក្រោមផ្លូវរបស់ខ្ញុំនុងណាម។

ការ: ចាស!

ខោះ ធីរីងបានពេលទៀតនាក់នោះគីប៊ូកនឹងនុងទៅ។

ការ: ចាស

ខោះ បានម៉ោកធីរីងទៅធីម្បីត្រាម! ដល់ទៅគីបីទីរីង អីទៅសំរក
ទៅយោនៅតាមផ្លូវពេលភ្លើងបួនគីបីទីរីងបួនគីបីទីរីងណាម។

ការ: ចាស!

ខោះ បាន! ដល់ពេលផ្លូវ: ការណែនាំ: ធីរីងបានទៅត្រូវមុនិតិកទៅ
ដាក់បាយអីបានបូបជាមួយភ្លាមានីរីងទៅមាននាំងនុង។

ការ: ចាស

ខោះ អើ! ដល់ពេលអ្នកផ្លូវ: បានហោយទៅវគ្គអីសំរកប់មកបូបធីរីងមក
អើ! អំសម្រាប់ហើយ ខ្ញុំមាត់អំបាយទៅ។

ការ: ហើម

ខោះ ដល់ពេលបានបាយរបច្ឆំបានចេញ ចោះគោរពអីមកធីរីង
បាននៅខាងក្រោមពេកកាមេះហើយដោះគោរពអីមកធីរីងទៅ ឯុទ្ធទីរីងគោលបានស្រី។

ការ: អ្ន

ខោះ គោរព: គោរពឡើង នៅតាមពេលចេញនុងណា
គាមភាពពិតិមិន្តបានចោះគោរពត្រាមនៅតាមស្ថាយគារហោមនោះទណាម
ដល់ធីរីងពេលចេញនូវគីបីខ្ញុំបានធីរីងទៅលើស ជុំស្អាតភ្លាមៗអីធីរីងទៅណា
ឯុទ្ធទីរីងបានស្អាតឡើងហេងអីធីរីង។

ការ: ធីរីងបានធីរីងនៅតាមរយៈទៅធីរីងស្អាតទៅ?

ខោះ អីមិនបែងបានមកខាងផ្លូវទៅពេកក្រោប់នេះ គីបានផ្លូវ: ទៅ
ន្នាគងហ៊ែនរបស់យើងនេះ។

ការ: ចាស។

ខោះ គោរពមេះហើយគោរព!

ការ: ចាស

ខោះ ដល់ពេលគាត់បានមេះហើយគោរពខ្ញុំបានមកបួនគីបីទីរីងទៅនៅទៀតនឹង
គោនោះទេ

ដល់ធីរីងពេលណាមទៅគីបីគាត់បានមកខ្ញុំបានហោយ១០០០ទៅ៥០០០អីធីរីងទៅណាម។

ការ: ចាស

ខោះ បានបុច្ចោយអាក់នៅក្នុងគាត់រទេ ធីម្បីទុកទិញបានឱ្យឯកទៀត
ហើយដល់ពេលណាមគីបីបានទៅវិញបីទីរីងទៅ។

ការ: អ្ន!

ខោះ បានធីរីង! មកអណ្តូតអាក់បានស្អាតនុងណាម។

ការ: ហើម

៨៖

បានមកចូលនៅនូងបានចូលចុះទីផ្សេងទៅកែវបានចាស់បោះគឺបានចេះគោរបៀបអ្វីយ!! ចេះចុះទៅណាម៉ា

កៈ ចាស

ខោះហើយចិងចេះគោរកចិត្តហើយ! គោរលនូងភាពនេះ
របស់ខ្លួន៖ភាគតែនៅរំស់នោះទេណាម៉ា

កៈ ចាស

ខោះតែចាត់នៅខាងក្រោមនោះទេ

កៈ ចាស

ខោះជួរតែនៅខាងក្រោមនោះទេ

ដីអីរីលក់ចិងទៅកែវបានចូលមក កុងនៅខាងលិចខាងកែវបានចិងអី
ធ្វើអីរីលក់ចិងទៅកែវបានចូលមក កុងនៅខាងលិចខាងកែវបានចិងនូងណាម៉ា

កៈ ចាស

ខោះហើយត្រូវខ្លួន៖បានមាត់

កៈ ចាស

ខោះមិល! អាណូយហើយ! អាជាមកបុបតែ!

កៈ ចាស

ខោះមកជីកគិចកំបក!

កៈ ចាស

ខោះទ្វាងគោរបៀបចាប់ចុះមួយ!

អី! អាណូយគិចចូលនឹងយាយក្រដៃហើយអត់មាននឹងយាយដើមនោះទេណាម៉ា

កៈ ចាស

ខោះប្រពន្ធរបស់ខ្លួនគាលនូង តាត់មិននៅក្រោម?

កៈ ចាស

ខោះដីពេលមកចិងភាពនេះភាគតែនៅបានចាត់ទៅណាម៉ានេះទេ
មិលប្រពន្ធនេះនៅក្រោមហើយទេ: មិល!

កៈ បែសិនជាចំនួញគោរបៀបកកចាត់ប៉ុន្មោះ

បែសិនជាចំនួញគោរបៀបកកចាត់ប៉ុន្មោះ ដើម្បីបែសិនជាចំនួញគោរបៀបកកចាត់ប៉ុន្មោះ

កៈ ចាសហេស

ខោះជំនួញគោរបៀបន័រីតុល្យកំណុំណា!

កៈ ចាស់ប៉ុន្មោះ ដើម្បីយាយមកបែស់ភាគតែ!

ខោះបាន! គិតភាគតែនឹងយាយមកគិតខ្លួន...

កៈ ចាន់បែនរបស់ភាគតែ!

ខោះ០០០ដី ទាំង០០០!! ត្នានចាមិនដីនោះទេ។

កៈ (សិច! ហេស)

ខោះអ្នក បាន! (សិច ហេស)

កៈ ហេស

ខោះខ្លួនទៅវិញ! ដីពេលទៅវិញដែរអត់លក់ គិដែរគិត យើងជំនួញគោរបៀប

ជំនួញគោរបៀបកកចាត់ប៉ុន្មោះ ដើម្បីចិងចេះគោរបៀបកកចាត់ប៉ុន្មោះ

អាគមានសុបាយអីនោះទេ។

កៈ ចាស

ខោះមកបីន! ដីពេលមកយុរុះ មានបាយមានអិបុបចិងទៅណា

ហេស: អិភាគតែហេស! ដីពេលចិងចេះគោរបៀបកកចាត់ប៉ុន្មោះ

នៅទីនៅក្រោមគោរបៀបនូង! គិតថាបាន! មែនដី! បែសិនជាចំនួញគោរបៀប

ជំនួញគោរបៀបកកចាត់ប៉ុន្មោះ គិតហើយកិច្ចកាស់ហើយលុយ

ឯកតែមាសអ្នកម៉ោង០០ភាគរយពេលៗ (ភាគតាំងសិទ្ធិ ហេសុំ) ហេស!
ដល់ឯកជានទៅអូបយាយនោះអារម្មណីង។

កៈ អ្វី...

ខោ អូបយាយម៉ោងខ្លួនឯងអារម្មណីង។

កៈ ថាស

ខោ ថាម៉ោង! ដំឡើងគោរពនៃខ្លួនឯង ដំឡើងទីកន្លែងចាប់ណាមិនដឹងដំឡើងគោរពមួយទៀត ដំឡើងគោរពនៃខ្លួនឯងទេ!

កៈ មិនមែនទេ: គោរពនៃខ្លួនឯងទេ!

ខោ មិនមែនទេ: គោរពនៃខ្លួនឯងទេ! ហើយកំណើនត្រូវរួចរាល់អារម្មណីងមករាយ

កៈ ថាស

ខោ កាលនុងមិនមែនសែនអីនោះទេណា!

កៈ ថាស

ខោ ពេលដែលបានដាច់ឱ្យភាមុនោះណាមិន

កៈ ថាស

ខោ បាន! ការនៅសម្រាប់អីក្នុងគ្មានអកគេស

អកការដែលអីដូចជាដែនក្នុងសម្រាប់យុទ្ធសាស្ត្រនោះទេកីឡើយទេ!

កៈ កាលពីរឿងត្រាបានដូនដំឡើងដល់គោរពប៉ុន្មានដោរ?

ខោ លូតមានឯណី ចេកបានទៅនឹងខ្លួនឯង។

កៈ ថែងទេ!

ខោ មាសបានទៅដី!

កៈ មាសបានទៅដីដោយ!

ខោ បាន! តែងដឹងអីក្នុងប៉ុន្មានលូតឯណី ហើយនិងចេកបានទៅនឹងឯកប៉ុណ្ណីង។

កៈ ថីដែលជាពិធីបែលដំឡើងអីដូចពេលតាន្យរនោះដោរ?

ខោ កាលនុងហេស?

កៈ ថាស

ខោ នៅកាលនុងអត់នោះទេ!

កៈ ថាសអត់មាននោះទេ!

ខោ គ្មានបានបែលអីនោះទេ អត់!

កៈ អូ អូ: ពិសារអីបានប៉ុន្មានគុណដោរ?

ខោ ក្រាលការទូលនោះទេ!

កៈ បាន! នាំនេះទៅសូមទេ! បានដូសមកអង្គយទេបានទេ!

កៈ ថីដែលប្រាប់ក្រោរដឹងបានតែបន្ទិចបន្ទិចមានតែបង្ហួនអីនោះទេហេស?

ខោ បាន! មានតែបង្ហួនដែងបុរីង។

កៈ ថាស

ខោ នៅកាលនុងក្រោងចោងដោយ!

កៈ ការមួយយប់ទៅថីដែលនោះទេ?

ខោ បាន! យយប់ទៅថីនោះទេ!

កៈ ខ្លួនការមានក្រោងដែងនុងខ្លួនក្រោងដែងកិត្តិរាជៈណាស់ ម្នាក់ឱ្យរាប់ដែងដុំ: ខោនោះបាន!

កៈ បុំនួនកាលនុង ផ្ទុចចានរាប់ខ្លួនក្រោងទាប់ឱ្យក្រោងអារាអ្យបានហេ។

ខោ បាន!

កៈ ធ្វើសិទ្ធិបានសែនចោងដោយ! ថីដែលហេស នៅពេលជិតភី?

ខោ បាន! រាប់ខ្លួន។

ក៏ ថាសវាំទាល់តែគីណាសប្បាយមេនកាលនុងអគ្គមាន ហេសសប្បាយណាស់ !៖
ដល់ពេលក្រាងានចាប់ដៃខ្លាច្រើនមកតិចក្រាងានមកនៅទីនេះរហូតដែលមានអត្ថប័ណ្ណ

?

ខោះ ជាង!

បុន្ទ៉ូខ្មែរបានចាប់ដៃខ្លាច្រើនមកតិចក្រាងានមកនៅទីនេះរហូតដែលមានអត្ថប័ណ្ណ

ទៅនឹងរាយរាយ។

ក៏ ថីដៃបានធ្វើការងារនៅទីនេះដៃខ្លាច្រើនមកតិចក្រាងានដែរហេស?

ខោះ ជាងទីនេះទាហាន!

ក៏ អូ!

ខោះ បុន្ទ៉ូខ្មែរដើម្បី ពេលដែលទៅនោះធ្វើដៃខ្លាច្រើនមកតិចក្រាងានទៅនោះទៀត។

ក៏ ថាស

ខោះ ដល់ពេលព្រឹកមក មកនៅ!

ក៏ ព្រឹកឡើងមកដូច្នេះ!

ខោះ ជាង! មកដូច្នេះប្រព័ន្ធដែលនៅទីនេះ។

ក៏ ថាស

ខោះ ជាង!

ក៏

ទៅនោះចុងកាលដែលមិនទាន់បានការភ្លាមប្រព័ន្ធឌ្មុំនុងមិនទាន់បានបែកដូច្នេះ
បុកបានទៅដោយនឹងខាងមីន្ទាយទ្រាសិន?

ខោះ នៅថ្ងៃមួយបន្ទូលបែកដែលបានដូច្នេះ ដូច្នេះមួយបន្ទូលបែកដែលបានដូច្នេះ
អគ្គមានបានបែកនោះទេ។

ក៏ អូ

ខោះ ហើយដល់ពេលខ្មែរបានរៀបការនោះហើយកើតឡើងនៅអគ្គមានបានបែកដែលបែកដែរ។

ក៏ ថាស

ខោះ ទាល់តែខ្លួនឱ្យ!

បានក្នុងមិបងដែលបានរត្តនានសព្វថ្ងៃនេះទៅអង្គបាននោះ អាមីនបានបែក
នោះបានដាក់ខ្លួនអគ្គមានបានសុពិបងសុពិម្ភយសុពិម្ភធម្មិតុកបែកដែរណាម។

ក៏ ថាស

ខោះ តិចខ្លួន !អគ្គមានមែរយាទាក់បានពិបាកចិត្តដោយសារតែខ្លួនធ្វើដៃខ្លាច្រើនណាម។

ក៏ ថាស

ខោះ រូបាន៖អីកុំអោយមែរបានយើងបានបែកមកយើងបានទីនេះបែកសំ

ដល់ធ្វើកុំអោយគាត់កុំយោច ដល់ធ្វើកុំបែកពីនងបែក

គិតគាត់ក្រោរគោមានថែកនោះថែកនោះ អោយដល់យើងធ្វើដៃខ្លាច្រើនណាម អូ!។

ក៏ ហើងហើយ!

ខោះ

ដល់ធ្វើកុំអោយគោមានថែកអីដល់ខ្លួនធ្វើអីក្នុងគាត់ព្រឹនណាស់ ត្រូវជាបូន្មានដែលខ្លួន
ដល់ខ្លួន។

ក៏ ថាស

ខោះ ហើងហើយ! ក្នុងថែកបែកគាត់នឹងប្រើប្រាស់ក្រុងប្រើប្រាស់

អាស្រីកិនិយត្តន៍នៅក្នុងប្រើប្រាស់នោះ កិនិយត្តន៍នៅក្នុងប្រើប្រាស់នោះ

ក៏ ថាស!

ខោះ បងបូនគ្រែនុងណា

ក៏ ថាសបងបូនគ្រែនុង!

ខោះ ខ្លួនបែកដែលយើងបានដូច្នេះ ក្នុងយើងណាមមួយយើងណា គោល

ដល់ពេលយើងបានទៅបែកដែលយើងបានជាយើងអារក្រាសណា!

ក៏ ហើម

ខោះ ហើយចិនហើយសុខចិត្តទេះថាបើសិនជាហវិក្តា វាជាំគ្មា វគ្គិចគ្មា សុខចិត្តថា
យើងបានដឹងរបញ្ញាទៅណា គីបានចុះពីខាងលើផ្លែងកែម្យង។

កៈ ចាស

ខោះ ធីរទៅណា! កុំមិលវា អោយវគ្គិច អោយវគ្គិចម៉ែចអីគ្មានទោះកែដូចនេះ!

កៈ ចាស

ខោះ ព្រោះអីបង្កួនរបស់វាមិនចិន!

កៈ ចាស

ខោះ អូយវគ្គិង ឧសត្វវគ្គិងមិលទៅ បានប្រាប់ទៅ
ដល់ចិនដល់កែដឹងបានបង្ហាប់នោះ គីបានខុសយើងណាម។

កៈ ចាស

ខោះ ដល់ចិនបង្កួនដែលបំផុតវិភីហុ!
និងឱយមុខអំពុលទេះណាម។

កៈ ចាស

ខោះ បាយសុគក់គាត់ដំហើយសុគក់បានដូសណាម។

កៈ ចាស

ខោះ គាត់បានចិនថា ក្នុងថែកបានមានប្រើប្រាស់ចិន គាត់បានបូបហើយទេះ
ឡើងពេញឆ្លាំង។

កៈ ចាស

ខោះ ដូចជាមានសម្រាតិង មានកក្សា យកក្សិសិអស់
ហើយយកគេទិន្នន័យបន្ថែមអីអោយដល់យើងចិនគឺសម្រេស?

កៈ ចាស

ខោះ គាត់បានដូសសម្រាប់បាន បាយជាបាន
បានដូសដាក់ទៅលើគុទិនបានគ្របហើយទេះកា។

កៈ ចាសបានទុកអោយដល់ត្រានុងណា?

ខោះ គ្របទុកអោយដល់ឆ្លាំ!

កៈ អូ! ចិនគាត់មានឈ្មោះអី?

ខោះ អី! បងដែរបស់ឆ្លាំ ឈ្មោះ បងសាច់ដែរមានឈ្មោះថា ប្រាយ។

កៈ អូ! ត្រាបូសនុងហៅ?

ខោះ ចាន!

កៈ គី!

ខោះ បើសិនជាបងឆ្លាំបងឱ្យគាត់មានឈ្មោះ វិវេនបង្កួនរបស់ឆ្លាំបងឱ្យគាត់នុងណាម។

កៈ ចាស

ខោះ បុន្ថែឈ្មោះ វិវេននុងគាត់មិនទៅជាអ្នកស្ថាបនកទេះទេ! គាត់មិនទៅអ្នក!

កៈ ត្រាបូយនឹងដែលជាអ្នកស្ថាបនក!

ខោះ បីងហើយ គាត់មិនទៅជាអ្នកដែលចូលចែកអំណោយទេះទេ
វិវេននុងគ្រាន់តែជាអ្នកដើរចុះដើរឡើងនុងប្រាយនោះ គោបានឡើងនិងអស់ទៅហើយ។

កៈ ហីម

ខោះ ជាំបាយសុខិនអស់ហើយ!

កៈ ហីម

ខោះ ហើយវិវេននុងណាងដែលទៅពេលទៅពេញទៅទៅ។

កៈ អូ!

ខោះ ហើយដល់ពេលចំនេះកងខាងឆ្លាំទេះគីបានគ្របអោយទេះលើគុអោយនេះ
អគេមានបានអោយក្បុនប្រែកប្រែក្បុនទេះទេ។

កៈ ចាសគីទៅខាងសាច់ដែរនោះ ចិត្តបានណាស់!

ខោះ ហីម រកមិនបាននោះទេអីហើយ!

កៈ ហីស!

ន: នូចជាយាយពុយនោះរកមិនបាននោះទេ!

ក: ចាស

ន: ចិត្តរបស់ភាគីនោះគឺជាមួចជាមួលខ្លួនគិតឈណា។

ក: ចាស

ន: ភាគីមួចជាមួលខ្លួនដាក្ម៉ុំទៅនៅតើតើ! តើ!

ក: អ្ន

ន: បាន! ហើយអគ្គមានចេះនិយាយអីមី ពាក្យណាមិនភាប់បីអីនោះទេណា។

ក: ចាស!

ន: បាន! នៅតើ មួចជាបងផែនខ្លួនអីដែរនៅតើសិចហេស។

ចិត្តអគ្គមានពាក្យមីង ហើយសារីលិតនឹងអីកំបិតអីកំរុះ

និងបងបស់នូវនោះទេ។

ក: ចាស

ន: រួចបានពីចិត្តមក ក៏ដូចនេះបានដឹងយើត្រូច ក្នុងចោរបស់ភាគីត្រីន

កំរើយភាគីពិចារិកធមិនអីដែលសារយើងមានមួលបាយអីទុករោយចិត្តណា។

ក: ចាស

ន: អារេនេះបើសិនជានិយាយធំព្រះចូលក្បែនបាប

បើសិនជាការមួលបាយអីអោយមួលបាយអីដែលជីពុកភាគីត្រប់ចិត្តណាមួក

មានគណ អារេនេះបាន ភាគីបានបញ្ជី រួចបើសិនជាអារយើងសាទ់គុងយើងនេះ៖

អារយើងដែលក្រុងចាងភាគីនេះ៖ ហើយចិត្តកំរើយភាគីនេះប្រើដែលយើង?

ហើយកើតឱយភាគីបានមួលបាយអីសំរាប់គ្រប់គ្រប់ដឹងលើយើង?

ន: ចាស

ក: ចិត្តអារេនេះចូលក្បែនបាប! ហើយចិត្តក៏ដូច ខ្សែកដាក់ប្រពន្ធរបស់ខ្លួន

មានទីកន្លែកទីកន្លែកស្រែលមានចាងដែលអីយើងខ្លួនទៅមិនកើតនោះទេឡើង៖

អាសីកីនីអាមិនសុកីនីហើយ! ដល់ចិត្តនៅមិនកើតនោះទេឡើង!

ដល់ចិត្តប្រពន្ធរបស់ខ្លួនប្រាប់ថាមី!

បើសិនជានៅមិនកើតចិត្តមានគោទៅនៅជួរក្រោមទីនៅរោងនេះ៖ នៅនៅជួរក្រោមទីនៅរោងនេះ។

ក: ចាស

ន: ធឿរបានភាគីនោះបានពាលីក ហើយវាគានទៅបានសិរីចិត្តទៅ។

ក: ខ្លួនទាប់!

ន: បានទេ! អាជាមួលយម្ចាងនោះបានសិរីហើយណា។

ក: ចាស!

ន: អាកណ្ឌាលបោះចេះ!

ក: ចាស

ន: ហើយដល់ពេលបានដែកទៅ ទីនៅអនុខាងក្រោមចិត្តហេស។

ក: ហើយ

ន: បើចិត្តហេស!

ក: ចាស

ន: បើសិនជាកំនើងកណ្ឌាលនោះភាគីនៅបែងចិត្ត ហើយនៅមីលមេយ

ត្រូវអីដែលនឹងភាគីបានប្រកំស្ថិកនោះដល់ចិត្តបានពាក់ការសំរាប់ដល់ចិត្ត

បានមីលទៅយើត្រូមេយយើត្រូជាយ ដល់ពេលបានមិនទៅយើត្រូព្រល

នៅជួរក្រោមរបស់ភាគីនឹង។

ក: អ្ននៅជួរក្រោម!

ន: បាន! ភាគីនៅអាជួរក្នុងអគ្គនាយកនៅទៅមានស្រុវដាក់នោះទេណា។

ក: ចាស

ន:

បើសិនជាមានស្រុវដាក់កំភាគីបានមានប៊ែនិតិត្តមក

ទាន់បានមានស្រែដាក់ទេ! ហើយចិងខ្លួនបានចុះមកនៅមក
ចិងអាយក្រុកបែលសំខែ គាត់បានអោយឆ្លាំងមួយឡើងប៉ុណ្ណោះ
ដែលជាព្យាបាលកំមួយ! ដាក់ដាយបានឯកំបុង។
កៈ បានដាយឯកំបុងអអ្ន!
ខោ វាមកមានស្អាត្រានោះទេ! អើយ! វានៅទាំងនៅ កាលនៅត្រូវកំណើរបស់ក្នុងខ្លួនីស
ស្រីវនោះបានគ្នាំទៅក្នុងខ្លួនទៅតែងទៅ
កៈ ចាស
ខោ ខ្លួនបានចាក្រុនបង្កើតអើយ! ហើយមានយាយគ្រឹះទេ: ត្រូវក្នុងរបស់យាយគិម
។ដែលអើយចិញ្ញបានណាស់
ដល់ពេលក្នុងរបស់ខ្លួនីមិនត្រូវនេះវាបានយំនោះចិងខ្លួនអត់មានបានហើនទៅហេរ៍
មិនគ្នាដែលរបស់ខ្លួនទោះទេ ខ្លួនបានទៅហេរ៍យាយគ្រឹះ
កៈ ចាស
ខោ មកហើយលីលើជ្រៀកនុងបុគ្គលិកមកហើយ។
កៈ ចាស
ខោ មកបំពេមកលូងក្នុងរបស់ខ្លួន។
កៈ ចាស
ខោ ខ្លួន! ចិងកាលកំណើតមិនត្រូវនេះនៅក្នុងនៅក្នុងទេ ហើយកាលដែលខ្លួនបានចំក
ចិងមកកំបានយប់អារាទាននោះមកកំបានមកសុបាយទិន្នន័យអើយគឺក្នុងអើយគេ
នៅឯធម៌រាល់សិចនុងណាម។
កៈ ចាស
ខោ ដល់ចិងទៅតែបានអោយបានបន្ទិចទៅត្រូវកំណើនថ្មីទៅតែបានអោយបន្ទិចត្រាន់តែ
បានយកមកមិញ អអ្ន បានមិញអសុធនុង។
កៈ ចាស
ខោ ហេស វានៅមេនវេន កាលនៅត្រូវកំណើនដំនោះនុងណាម។
កៈ ចាស
ខោ មិនត្រូវបងគេនៅ នៅណាមស់
ដល់ពេលបានមកនុងកំខ្លួនីនុងបានយប់ធ្វើព្រោះអើង្ហាសគេ
ហើយបានរត់ទៅត្រូវកំពេញកាលនៅត្រូវកំណើនដំនោះនុងបានដឹងច្បាស់
គិតបានខ្លួលុយក្នុងយាយគិម នោះគិតូរនោះ។
កៈ ចាស
ខោ ចិងហូនុងកាលពីដើមមកមិនទៅឯធមីង។
កៈ ចាសនៅឯធមីង!
ខោ អើ! កាលនុងគេបានមកលក់នំបញ្ញកអើនៅខាងក្រោមស្ថានយើងនេះ។
កៈ ចាស
ខោ ដល់ចិងខ្លួនបានចាក្រុកអើរើយ
ខ្លួនឯើកចៅ០០០លូយខ្លួនមកណាមដើម្បីធ្វើសាបុរិយទៅធ្វើសំណង់អើដើម្បីមានលូយយ
កមកជិត្តិមក្នុងប្រពន្ធរបស់ខ្លួន។
កៈ ចាស
ខោ តែអើយ! គ្នានៅនេះ គ្នានៅ៥០០០នោះនេះ គេមិនអោយយើង។
កៈ ចាស
ខោ គេមិនអោយនោះនេះ
កំខ្លួនសុខចិញ្ញទៅស្អាតនោះទេ]គេដែលបានទៅចាន់ថ្មីបាន៥០០០
ចិងចាស្សុងនុងប្រពុសស្រីបានតែ៣០០០នោះទេ។
កៈ ចាស

៨៖ ចាន! សិល្បៈលហោយគេបាន

បានទៅថ្ងៃបាន៤០០០ថ្ងៃបានហោយគេបានទៅកាលនុងណាយ

ក៏ ចាសទ្រាម!

៩៖ ប្រើងណាសនៅកាលនុងដែកីបើសិនជាអនាមវិញ្ញុបាននៅមអនុយ អូ!

ប្រើងនុងបាន ជាបានទៅសន្តិភាពុង។

ក៏ អកំសត់!

១០៖ ថ្ងៃខែកំរែបំពេជាបានមយថ្ងៃបានទៅសន្តិភាពុងបាន០០០០ ចាន!

ដល់ពេលបានមកចិត្តឯករាជននៅវាបាននៅនា ម៉ែនទៀន។

ក៏ ចាស

១១៖ បានមកបច្ចុប្បន្ននុងបានទៅខ្លឹមឈុយគេ

កាលនុងបានមកហើយមកវិញ្ញុហើយ បកពីនៅនាមកពីត្រូវពេញនុងវិញ្ញុ។

ក៏ ចាស

១២៖ ថ្ងៃងារបានមកហើយមានគោខាមីនៅៗមួយនៅៗទេ។

ក៏ ចាស

១៣៖ ថ្ងៃងារបានមកហើយស្រីរបស់ខ្លឹមឈុយនៅៗទេ។ ទៅខ្លឹមឈុយនៅៗទេ

បានទៅលីសនិត្តសំពាល់ដែរ០០ទៅខ្លឹមឈុយនៅៗទេ។ ហើយគេបានហោយចេះខ្លឹមឈុយនៅៗទេ។

ចាត់ខ្លឹមឈុយមកថ្ងៃងារបានមកអេស៊ីនធម៌រៀបចំបានដាក់កំរិតធនា

បានខ្លឹមឈុយមកថ្ងៃងារបានមកអេស៊ីនធម៌រៀបចំបានអស់ទៅការហើយ

ដល់ពេលបានអស់ចំកំខ្លឹមឈុយបានដ្ឋាក់ខ្លឹមឈុយនៅៗទេ។

ចាត់ខ្លឹមឈុយធម៌រៀបចំបានទៅការហើយនៅៗទេ។

ក៏ ចាស

១៤៖

ថ្ងៃងារបានកំគេងបានម៉ោងយេងលីងខ្លឹមឈុយនៅៗទេ។ មិនកំគេងលីងខ្លឹមឈុយនៅៗទេ។

លោកបានកំគេងលីងខ្លឹមឈុយនៅៗទេ។ ម៉ោងយេងលីងខ្លឹមឈុយនៅៗទេ។

ក៏ ចាស

១៥៖

អាមួយណាកំគេងបានម៉ោងយេងលីងខ្លឹមឈុយនៅៗទេ។ មិនកំគេងលីងខ្លឹមឈុយនៅៗទេ។

ក៏ ចាស

១៦៖ សិងគោទា! បើសិនជាមានស្តីរក

មានស្តីធ្វើនោះ គឺបានធ្វើទាំងយ៉ាប់នោះ កំបានធ្វើដោយ។

ក៏ ចានទៅខ្លឹមឈុយកំងការណាស់ទៅហើយបានហោយបស់ខ្លឹមឈុយ

កាត់មិនបានហោយនោះទេ

មិនគីមឡើយខ្លឹមឈុយនៅៗទេ។ នោរសុវិត្ថាការកំងការណាស់នោះមួយកំគេងបានហោយខ្លឹមឈុយនៅៗទេ។ ត្រាងោះអីគេបានខ្សោចចាត់ខ្លឹមឈុយកំងការណាស់នោះទេ។

ក៏ ចាស

១៧៖ គោចខ្សោចចាត់ខ្លឹមឈុយកំងការណាស់នោះទេ

ដល់ថ្ងៃងារបានធ្វើទាំងលីងខ្លឹមឈុយនៅៗទេ។

បានធ្វើការកំងការណាស់នោះទេ។ ខ្លឹមឈុយកំងការណាស់នៅៗទេ។

ខ្លឹមឈុយកំងការណាស់នៅៗទេ។ ខ្លឹមឈុយកំងការណាស់នៅៗទេ។

បានធ្វើការកំងការណាស់នៅៗទេ។ ខ្លឹមឈុយកំងការណាស់នៅៗទេ។

បានធ្វើការកំងការណាស់នៅៗទេ។ ខ្លឹមឈុយកំងការណាស់នៅៗទេ។

ក៏ ចាស

១៨៖ អី! ថ្ងៃងារបានកំងការណាស់នៅៗទេ!

ក៏ យើបាប់!

១៩៖ ចាន! អាមួយបាប់នុងខ្សោចចាត់ខ្លឹមឈុយកំងការណាស់នៅៗទេ។

ចាន! អាមួយហើយអាមួយបាប់នុងខ្សោចចាត់ខ្លឹមឈុយកំងការណាស់នៅៗទេ។

តែបើសិនជាអ្នកនូវវិញបានចាប់ស! គានទៅខាសអាមោរណ៍ទេ:ទេ
គានបានទេសំហែងសំនោះទេ! បានទៅបំបុងសុំកំបុងនូងទេ!
ម៉ាអត់មានអីដី៖នោះដើរទេ! ទេអត់មានអាជុងនោះទេ! សំរាប់របបសំខ្លះនេះ:អ
កំបានចាបានដើរទេ! កែម្មយមាយុំសោរទេ! ថែងបានខ្ញែមក្នុងហើយ!
ថែងណាក់នូងនូងណាមិតុករបស់ខ្លាំត្រូសរតែអេងនូងណាមិតុក

ក៏ ចាស!

ខែ តាត់បានដួយចំនួនប្រពន្ធរបស់ខ្លាំនូង
ព្រោះអិប្រពន្ធរបស់ខ្លាំកាលនូងនោះទេ កាលនូងគីក្រឡាចំងពេក
ខ្លាំបានខ្សោសអ្នកស្រុកនោះគីបានចាប់លើងហើយណា ។

ក៏ ចាស

ខែ ឯសំចិងចាប់លើងនោះគីបានឡើងដឹងហើយ តែយឺងខ្លាំបានដើរតាមនោះ:
រហូតបានទេដែលផ្ទៃប្រជានភីទេ! គីបានឡើងហើយ ខ្លាំលាក់ហើយបាន!

ខែ ឯសំចិង ថែងប្រពន្ធរបស់ខ្លាំនោះគីមក៏ទេនោះទេ
ពេលនោះខ្លាំបានទេដឹងហើយគីបានឡើងហើយ ថែងប្រពន្ធរបស់ខ្លាំនោះទេ

គានអ្នកណាគេបានមកលើងគីបិនីដឹងនោះទេ ថែងទាហ័រតែទៀតស្រុលត្រា
ថែងបានជាកេបានកាត់គីថែងបាន។ ថែងក៏បានទៀតអំណុះរាយថែងនោះ
បានមកបកគីប្រពន្ធរឿង ហើយគេបានឡើងឱ្យសង្ឃសិទ្ធិនា ដើរសុតគោរន!
ឯសំពេលឡើងណាកិច្ចបានឡើងការណ៍ណូវឱ្យមក្នុតតាកំ!

ថែងគីចាបានឡើងនោះគីបានបុគ្គការណ៍ហើយ!

ហើយឱ្យចិត្តថែងណាពេលបានដែកនោះលើផ្ទៃនោះគីចាបានដែកនោះខាងលើ
ណាបនោះ គីចាបានទាហ័រគីបាប្រមាណទៅត្រលក់ទីក
យកមកគ្របនោះលើអ្នកដឹងគេមិនថែងនោះទេ គ្នាដូចជានោះលើក្នុង!

ព្រោះអិចបែងសង្ឃសិទ្ធិ!

ក៏ សង្ឃសិទ្ធិ!

ខែ វាបានឡើងទាបព្រឹមបុញ្ញិនមកព្រឹមបុញ្ញិនថែងណាមិតុក

ក៏ ចាសព្រោះអិវាបានទាបពេក!

ខែ បាន ម៉ែងហើយ! នៅនា មិនធិនជានោះឯណា

ថែងហើយមានមួយណាមកកំគេបានសិចគេបានយប់នឹងខ្លាំនោះដែរ
គីខ្លាំបានប្រាប់គីរឿង រាមិនអិននោះទេ!

ក៏ ចាស

ខែ មនុស្សរាមិនដែលបានគ្រប់យុំសោរទេ:នោះ?

ក៏ ចាស!

ខែ ឆ្នាប់គីវិករបស់យើងនេះបានអស់នោះទេ។

ក៏ ចាស

ខែ បើសិនជាជិវិករបស់យើងបាននោះគីតិស្សរហូតទាហ័រគេបានផ្ទេរគេ
បើសិនជាជិវិកបានផ្ទេរគេនោះគីបានស្រែដូរនឹងគេដោរ។

ក៏ ចាស!

ខែ ឯសំឡើងនោះអត់សុខចិត្តបាប់នោះត្រូងផ្ទៃសំនួរនោះទេ! ។

ក៏ ចាស

ខែ មនុស្សនឹងនេះគីបានបាប់នោះនឹងឱ្យដឹងដឹងនោះដែរបាន។

ក៏ ថែងត្រូងចាបានផ្ទៃចំពោះគីបានគីបានគីបាន! ចាស!

ខែ បាន! បានការណ៍ចិត្តគីបាន ចាម្លកឯកជាបានគីបិនីកំរោយសិច
យុំនឹងផ្ទៃសំនួរនឹង។

ក៏ ចាស!

ខែ ផ្ទៃសំនួរនឹងដើរយើងម៉ែងបើសិនជាត្រូវអត់នេះ?

ក៏ ចាស

ខោះ ថីងបើសិនជាអ្នកឯងទេះអត់ថីងតើអោយទៅធ្វើយ៉ាងម៉ែចម្រាមោយ
ទៅរកលូយកោត៥០០០គេមិនទៅអោយទោះដែង!

បាន! ថីងគឺត្រូវទៅរកលូយរបៀបីនរបៀបាននៅមកធ្វើ។

នេះដឹងប្រពន្ធនេះកណ្តុយអង្គោះ០០០០មកធ្វើដឹងបៃតេកនូវនេះបានដោ

បំអសទៅហើយ។

កៈ ចាស

ខោះ ថីងអត់មានបាននៅសោះ!

កៈ ចាសថីងប្រាជុល់ពេលថីងប្រាជីនៅកន្លែងនេះគឺជាទីការដែលបានបានប្រពន្ធ?

ខោះ បាន! ដីខាងមីយី!

ឱ្យតុកក្រុកបស់ខ្ញុំណាមួលគាត់បានអោយកន្លែងនុងបានទៅងុំ។

កៈ ចាស!

ខោះ បាននៅដីនីងខ្ពស់បាន!

កៈ ចាសដែល ដឹងអីនុងកំលាំងព្រឹសឈាមរបស់ត្រាគីបានសុគសាត្រាបាន?

ខោះ បាន! ឬ

អាមិះគឺជាកំលាំងព្រឹសឈាមរបស់ខ្ញុំហើយដែលបានសាងសង់នុងណា!

បានដុំបានបន្ថីច្បាប់។

កៈ ដល់ថីងបានតើទៅត្រូវប្រាជុល់ណាំរៀលបានយើងទិញមានរម៉ែកំមានអី

ដែលបានធ្វើដឹងហើយថីងណាមានទិញដឹងហើយ

ដើរទិញដឹងយកទៅលក់នៅខ្លាងព្រៃទិញនុង?

ខោះ អូ អាមិះបានរបៀបកំយកទៅដឹងនុងហេស?

កៈ ចាស

ខោះ វាមិះ! បើសិនជាគិតទៅ

ប្រហែលដាច់ខ្លួនដោរនូវបានរកដឹងនុងគឺបានប្រហែលចាប់ឡើងហើយហើយ។

កៈ អូ

ខោះ មិះលក្ខាំទៅត្រាបានប៉ុន្មាននោះទេ ថីងប៉ុណ្ណោះទៅ

!ដឹងអីនិងបានរកការការប៊ីមុខយើងដឹងដឹងមុខរបនដានសន្យោមក?

ខោះ បាន! ឬមយនិងមុខរបនដឹងបានទៅក្រោមគីឡូកា!

កៈ បានដឹងក្រើមយកទៅលក់ដោរ។

ខោះ បានដុំមកបានបន្ថីច្បាប់ធ្វើបន្ថីច្បាប់បានដឹងក្រើមុកលក់។

កៈ អូ មែនបានដឹងមីនីក!

ខោះ បាន! ដឹងមីនីកមិនមែនរកតែងមុខនោះទេ ដឹកពោតលក់! បាន!

កៈ ដឹកមីនីកលក់ ពោតលក់ ថីងក្រី!

ខោះ បាន! ខ្លឹះសព្វមុខ។

កៈ ចាសប្រាប់អីរកនុងអត់បានប្រកាន់នោះទេ។

ខោះ ទីតុក បាន! បានដុំទីតុក! បានម៉ែត្រីតុកកៅថីងទៅណាម។

កៈ ចាស

ខោះ បានបន្ថីច្បាប់មកកំបានដុំដឹងទៅ!

កៈ ចាស

ខោះ បាន! បានកៅប៉ុណ្ណោះ!

កៈ អូចាស! ថីងប្រាជុល់បានក្នុងត្រាបានចំនួនបានប៉ុន្មាននាក់?

ខោះ ខ្លឹះសព្វថ្មីនេះហេស?

កៈ ចាស

ខោះ ខ្លឹះសព្វថ្មីដែលទៅត្រូវបន្ទូរកនុងហេស?

កៈ ចាសទាំងអស់នុង!

ខោះ បានពាណាក់!

កៈ តែពាណាក់នោះទេ!

ខោះ បាន! មានពាណ។

កោះ មីលគនទិំមានឈ្មោះអីទ្រា?

ខោះ ឈ្មោះអចាត សុខជាត!

កោះថាសពេទ?

ខោះ បាន! គេទស្សនីក្នុងទីឃើញឈ្មោះថា សុខនៅត្រីដែរ

ក្នុងទីតាំងឈ្មោះថារៀសនាក្នុងពេះមិញទេ:បានទេម្បនាំ អាប្រុសមិញទុង។

កោះ ថាស

ខោះ ថីដីខ្ញុំមានក្នុងគោរពនាក់នោះទេ។

កោះ តើជាក្នុងនីមួយៗពេលគណ្តឹងវិវាទ៖តើតាតមានក្នុងគារអីនេះ?

ខោះ បានបែកចេញទៅនាក់ហើយ!

កោះ ថីដីនៅអាក្នុងពេនធដឹងមួយ!

ខោះ អី! បាននៅអាច សុខជាណួងមួយ បានក្នុងនាក់ហើយ

មានសុខនៅនួងបានចោរនាក់ដែរហើយ ។

កោះ អូ

ខោះ ថីដីគេបានចេញទៅនៅឱងផ្លូវដី:គោរពដីដែរហើយ!

កោះ ថីដីបានសុប្បមគបានចោរបានមួននាក់ហើយ?

ខោះ បានចោរបានមួននាក់ហើយ!

កោះ អូថីដីរឿងគេបាននៅឱងនួងគើឱកែបានប្រកបមុខរបរអីដែរ?

ខោះ អី! មិបងគេនោះគឺបានប្រកបមុខរបរតាក់សិទ្ធិក្នុងបាន!

ហើយជាប់ពេលមិប្បន្តនោះគឺបាននៅឱងនូវចំការណ៍នៅឱងគោរពដីចំការ! ។

កោះ ថីដី!

ខោះ បាន! គេបានធ្វើចំការចេញទីអីនួងណាមួយ!

កោះ ថាស ថីដីបានជីវិះភាពបស់តាតតាតអីបានក្រាន់ឯបើដែលហើយណាទ្រា?

ខោះ បាន! វាម៉ាគ្រាប់សិដ្ឋរណាការមិនអាតទេ! បានគ្រឿមម៉ាសិទ្ធិនួងបាន។

កោះ ថាសថីដីក្រាន់ឯនេះ ក្រាមានបទពិសោធន៍យុត្តិធម៌នាស់

ថីដីមិញឲ្យអោយក្នុងបុកបុន្តែ ចោរជាន់ក្រាយណែនាំ

ថីដីជាចុងឲ្យចាមានពាក្យពេចនីអីដីមិញឲ្យដឹងដឹងលំ...

ខោះ បាន! ខ្ញុំមានពាក្យពេចនីសំរាប់ផ្លូវតាមនៅឱងទៅដីជីដីនោះ?

កោះ ថាស

ខោះ ខ្ញុំដឹងថាមាន អីម ទីកចិត្តណា ខ្ញុំដឹងថាមាន ខ្ញុំដឹងថាមាន

ដែលជាកេដានអោយហេងបានមកចំណេះដឹងជាប្រាប់ណាមួយណា !

ថីដីអោយជីដីអំពើបានលំបាកណា! ថីដីខ្ញុំបានលំបាកនៅឱងជាមួយនឹងមួយមួយ

ហើយខ្ញុំបានបែកអំពើមួយមួយ ដល់នៅឱងមកស្តីថ្មីនេះគឺលំបាកបុន្តោះ

សូមជួនពារិនជំនាញនៅឱងនោះ:អោយអាតិតអាស្សរដល់របន្តំជំនាញ!

កោះ ថាស!

ខោះ អោយបានសុខសប្តាយគោរពនៅឱងមុខ ទាំងអីដីដីអីនួងណាមួយ!

កោះ ថាស

ខោះ សូមតែសុខគោរពនៅឱងមុខ ក្រុងក្រាមានអាយុំ០០១៩១៤

កោះ ថាស អារគុណ !

ខោះ បូឌីដីហើយ!

កោះ

ថីដីខ្ញុំសូមអារគុណដែលក្រាមានប្រើប្រាស់ថីដីដែលបានខ្លួនឯងដែលបានខ្លួនឯង

តាំងបែកដីដែលបានបែករាយបែកនៅឱង ដីកិរិយាបស់ក្រាមានខ្លួនឯងណាមួយនៅឱង

បុកបុកអោយជីដីនៅឱងជាន់ក្រាយ ដីដី។

ខោះ ថីដីជាន់បាកបុន្តោះ!

កោះ ថីដីបានដែលមានរសកន្លែងមានជីវិតហើយគីត្រូរមានការអំណត់

អាត់ជននៃកសិធនី! ជននៃនឹងជីវិតនីង

ប្រកបមខរបរកនុងចោះតែមានអង្គភាពជាបានចោះតែជាថ្មីប៉ុណ្ណោះតិចជាមេយទាំងពីសរ
កៅទៅ ដើម្បីអាយុរាលិករបសយើងបានភើល្អទៅមុខគីឡូតានាមាស្រាមួយទៅនាមាស្រាមួយ

ខោះ ចាន! អាយុរាលិកទៅមុខគីឡូតានាមួយ!

កៅ:

ចាត់ចិងខ្លឹមសុមអីចក្សុប្រទាហប់សិរីចបនសមាស្រាមួយកៅទៅដាក់ភ្លាប់ជាមួយ
យើងអីសកលវិទ្យាលិយណ៍: BYUនៃ USA!

ខោះ ចាន!

កៅ:

តើត្រាមនុញ្ញាតអាយុរាលិយយកៅទៅដាក់ដែលនៅលើគេហ៍ទាំងនេះណាយកៅទៅដាក់ណា?

ខោះ អាមីនអីយកៅទៅដាក់ដូច: បើខ្លឹមបានសមាសបុណ្យឲ្យឱ្យហើយ

កៅ: ចាត់

ខោះ ស្រាប់តែអីដឹងនូង!

កៅ: ចាត់ចិងខ្លឹមដូចនេះតារិទ្ធអាយុរណ៍:សុខ:ពាល់កុំបើណាន
ឃ្មានទៅឯណាមាស្រាមួយ

ខោះ ចាន!

កៅ: ចិងខ្លឹមជំរាបណាមាស្រាមួយ!

ខោះ ចានសុខសប្បាយឱ្យហេស!